

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

Cilt: 36 Sayı: 425 HAZİRAN 1995
(KDV DAHİL) 35.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:

Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:

Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazi
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-PNÖMATOKRASİ VE SEVGI	2
● KONFERANSLARIMIZ	4
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	4
● KUJARTZ: EFSANEVİ TAŞ	5
● DURAĞANLIK VE HAREKET	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● "YASAK BİLİM"İN BİRİNCİ KEZ GÖZDEN GEÇİRİLİŞİ	12
● "YASAK BİLİM"İN İKİNCİ KEZ GÖZDEN GEÇİRİLİŞİ	13
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	14
● NEDEN BU HÂLDEYİZ?	15
● KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● ZENGİNLER VE FAKİRLER	17
● DEĞİŞİMİN EŞİĞİNDEKİ İNSANLIK	19
● EŞ KOŞMA, GELİŞİME EN BÜYÜK ENGELLERDEN BİRİDİR	20
● REZONANS-DDİ-ZİHİN	22
● YUNUSLARIN ALTINCI HISSİ	23
● PİRAMİTLERİN VE SFENKSİN SIRRİ HÂLÂ ANLAŞILMADI	24
● KÂİNAT VE RUH	27
● GÜÇ VE YETENEKLERİNİN KIYMETİNİ BİL VE DE ŞÜKRET	28
● DOĞU BLOKUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR	31
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	33
● YENİ İNSAN	34
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	37
● RİTİMLERİN SİHİRLİ DÜNYASINA YOLCULUK	38
● İSTEK VE SORUMLULUK	40
● BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ	41
● BEYAZ KARTAL'DAN ÖNERİLER	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: BİR HEDEFE BAĞLANMAK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: İPNOZ VE ÖTESİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdarıye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000 TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çekli No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Mutlak anlamda kudret sahibi olan bir Rab'be inanıp ona tapmak bütün dinlerin, kendi zaman ve mekân şartları içinde, temel esası olmuştur. Ayrıca "eşkoşma" hâlinin ne Rab için ne de varlık için hiçbir değeri olmadığı da ifade edilmiştir. "İnanıp tapınma" hadisesi çok esnek ve çok dikkat edilmesi gereken bir durumdur.

Burada hedef sapması çok sık meydana gelir. Biz insanlar inandığımız şeylerle kendimizi birleştirmeyi, onu kendimiz gibi algulamayı kolayca becerebiliyoruz. Kendi özümüzü başka özler içinde eritmeyi, harmanlamayı, melez renklere bürünmeyi ruhun ve inancın zaferi sanırız. Eşkoşma -dinsel bir deyimle putlaştırma- olgusu, bütün canlıların tekâmül süreci içinde her zaman ve her mekânda karşılaştıkları, uyguladıkları bir şuur hâlidir.

Her ne türden olursa olsun eşkoşmalar bizim gelişimimizde, yabana atılmayacak bir bilgi kaynağı olmaya devam edegelmıştır. Bu sayede bazı olguların esasına ulaşabilmek çabasını gösteremeyen iradeleri, otomatik bir yoğunlaşma, daha doğrusu bilgi edinmek üzere dış âlemin olgularına yoğunlaşma sürecine bağlamak suretiyle, eşkoşma bize "ihtiyacımız olan ve seçtiğimiz yolun" sonuçlarına, imkânlarına ulaşmamızı sağlar.

Çeşitli süreler içinde insanın kendini unutmaması, eşya ile bir olması daimî bir olgudur. İnsan daima bir eşkoşma hâli içindedir. Elbetteki eşkoşmanın objesi, konusu sürekli değişebilir. Sorunlar, amaçlar, düşünceler, duygular içinde hiç durmadan arılar gibi, eşkoşmalardan bir diğerine atlar dururuz. Sorunlar... evet; onların birini çözerken diğer çözülecek olana bağlanırsınız. Amaçlar da böyledir... Bir amaca ulaştıktan sonra onu tamamen unutur ve bir diğerine bağlanırsınız. Onunla birleşiriz ve kendimizi amaç sanırız, âdeta bu yeni eşkoşulan amaç bizi ipnotize etmiştir. Amacımıza olan eşkoşmamız öylesine kuvvetlenir ki, "ormanı göremeyiz". Öndeki ağaçları bütün orman sanırız.

Eşkoşma her yere girerek, insanı sürekli şekilde aldatan, çok hilekâr bir düşmandır. Eşkoşmak ile mücadele etmek çok zordur. Çünkü insanlar, kendilerini en çok ilgilendiren, zamanını, mesaisini, dikkatini harcadığı şeyleri doğal olarak daha kolaylıkla eşkoşar. Sürekli şekilde kendini hatırlamak, yani uyanık durmak'la bu esaretten sıyrılmak mümkündür derler ama, bu kimseleri de görmek pek mümkün olmuyor. Eşkoşmanın aldığı bütün ince ve gizli biçimleri kendimizde ve başkalarında görmekten korkmak gerekir. Onu en derin köklerine kadar görmek ve incelemek gereklidir.

Neden eşkoşmayla savaşmak zordur?

"Bazı eşkoşmaları kendimizde gözlediğimiz zaman; onu çok iyi bir özellik olarak kabul ederiz." Hatta ona heves, şevk, arzular, açgözlülük, içten gelme, ilham gibi isimler koyarız; sanırız ki böylece gerçekten iyi bir iş ortaya koyabileceğiz.

Zamanımızın en yaygın eşkoşması; arzular, kelimeler ve kavramlar hâlinde hâkimiyet kazanmıştır. Bunu her alanda gözleyebiliyoruz.

Özgürlük, her şeyden önce, EŞKOŞMAKTAN KURTULMAKTIR.

PNÖMATOKRASİ VE SEVGİ

SON yıllarda Avrupa'da, Avrupa Birliği idealiyle birlikte yeşeren bir kavram var: Pnömatokrasi. Kavramdan ziyade bir vizyon, bir yaşam biçimi olarak gündemde...

Pnöma, Yunanca "ruh, nefes" anlamına gelir. **Krasi** de yönetim, idare demektir. **Pnömatokrasi**, "ruhsal yönetim, ruhun ışığında yönetmek, karar vermek" anlamında kullanılıyor. Yani ruhun egemenliği fikri artık Batı'nın şu an ulaştığı olduğu materyalist noktada büyük bir ilgiyle ele alınıyor ve uygulanmaya çalışılıyor. Zaten Yeni Çağ akımının ifadelerinde de ruhsal yasaların ön plâna çıkması söz konusu.

Pnömatokrasinin dayandığı noktalardan biri imkânlar sistemidir. İmkân nedir, imkân sistemleri kimler tarafından, nasıl meydana getiriliyor? Bunun üzerinde durmak lâzım.

Batı uygarlığının, bilim ve teknoloji alanında gösterdiği büyük başarıyı, tartışma sistemine borçlu olduğunu öne sürenler var. Aristo'dan bu yana Batılılar her şeyi sürekli tartışma suretiyle geliştirmişlerdir, diyor. Fakat birtakım modellerin, alışkanlıkların tartışılması yoluyla bir yerlere varıldığını iddia etmek çok zordur.

Temelde bilim ve teknolojiadaki başarının itici gücü imkânlar sistemi olmuştur. Bilim, yeni imkânlar yarattığı için kıymetlidir. Bilim ve teknoloji sürekli şekilde yeni imkânlar ya-

ratmaktadır. Bu imkânların sistemleştirilmesi birtakım hipotezlerin yaratılmasına, dolayısıyla teknolojiye yeni görüş açılarının meydana gelmesine sebep oluyor. İşte pnömatokrasi ile imkânlar sistemi arasında doğrudan büyük bağlantılar var. Çünkü imkânları tasarlayamadığımız sürece onlarla doğru hareket etmemiz de mümkün olmayacaktır.

Bilim ve teknik denilen olgu tek başına bir nesne değil. Onu temsil eden insanlar var. Bu insanların meydana getirmiş olduğu bir imkânlar ortamı söz konusu. İmkânları yaratan bu insanlar.

Eninde sonunda pnömatokrasi genişleyecektir. Sonuçta bütün işlerin, dönmekte olan çarkın insan iradesine, insan ruhunun gücüne bağlı olduğu ifade edilecektir. Gerçekten de her şey insanın yaratış ve sezgi gücüne, anlayış kapasitesine ve pratikliğine bağlıdır.

İnsan artık gerçek değerleriyle ortaya çıkarılmaya çalışılıyor. Bedensel ve görünür değeri ile değil, tamamen içsel yapısını ortaya koymaya çalışıyorlar. Bu amaçla imkânlar hazırlanıyor. Pnömatokratik yaşam biçiminde de yapılan her eylem bedenini haz duyması için değildir. Aksine, doğrudan doğruya iç varlığın istekleri yönünde bir hayat yaşamak hedefleniyor. Hiç kimse artık fiziksel ihtiyaçlarını

sırf fiziksel ihtiyaç olarak görmeyecektir. Çünkü zaten bedensel ihtiyaçlar, ruhsal bir ihtiyacın yansımasından ibarettir.

SEVGİNİN TEZAHÜR ETTİRİLMESİ

Örnek olarak sevgi olgusunu gösterebiliriz. Sevginin değişik tezahürleri vardır: insanların birbirini araması, bir cazibe altında kalınması, aynı yörünge etrafında dolanma isteği, hatta ilâhî sevgilerde bir yerde iradenin terk edilmesi... Sevgi aynı zamanda insan fiziolojisinde de kendisini gösterir. Sözlerimizle, tavırlarımızla, jestlerimizle sevgi denen o enerjiyi tezahür ettirmek durumundayız. Eğer bunları gösteremezsek hiç kimse sevdiğimizin farkına varmayacaktır. Sevgisiz birisi oluruz. O enerjiyi yaşamadığımız, fizik plânda kullanmadığımız sürece sevginin ne olduğunu anlayamayız. Yaşamadığımız, uygulamadığımız bir sevgiyi başkalarından beklemeye hakkımız yoktur. Kimse beni sevmiyor diye şikâyet etmeye hakkımız yoktur.

Sevgi ruhun öz hareketlerinden biridir ve tezahür etmek zorundadır, her zaman tezahür etmek ister. Zaten hiçbir varlık sevgi uygulaması yapmadan yaşayamaz. Her varlık kendi şuur düzeyinde bir şeye çekim duyar. Her varlık sevgi enerjisini kullanarak fizik plândaki varlığını sürdürür. O enerjiyi değişik şekillerde yoğunlaştırmalı, somut hâle getirmelidir. Fizik plânda objektifleşmiş ne varsa, hepsinde bir sevginin tezahür etmesi için zemin vardır. Anne sevgisi, dost, arkadaş, eş, vatan, çiçek, kitap sevgisi gibi her şey sevginin tezahür etmesine vasıtalık yapabilecek güçtedir. Yeter ki, biz tezahür ettirme iradesini gösterelim.

Sevginin her yerde, doğa içerisinde, ruh, vicdan içerisinde tezahür etme yeri vardır. Onu bizim aramamız lâzım. Ama biz bencilce davrandığımız için başkasından bize gelmesini isteriz. Hep sevilmek isteriz. Ne ailede ne de okulda "sevgiyi tezahür ettirmen ge-

rekir" terbiyesi verilmiyor artık.

Sevginin konfeksiyonu olmaz, hazır alınıp satılmaz. Öncelikle kendimiz onu yaratmalıyız ki, başkalarından onu bekleyebilelim. Toleranslarımız, esnekliklerimiz olmalı ki, sevgi oluşsun.

PNÖMATOKRASIYE HAZIRLIK SÜRECİ

İşte pnömatokrazi denen olgunun içine sevgi giriyor, vicdan, şefkat, yardımlaşma, hoşgörü giriyor. Bütün bunlar ruhsal yasaların günlük yaşam içinde hâkim olması anlamına geliyor. Elbette bu hâkimiyet birdenbire olan bir şey değil; yavaş yavaş oluşuyor. Bu değişimin etkisini hissetmek mümkündür.

Bu olgu, evlenen her kadının, doğuma kendini hazırlamasına benzer. Her kadının zihninde doğuma bir hazırlık vardır. Her şeyinde, sanki doğurmuşçasına bir olgunluk başlar. Her şeyini verebilecek, feda edebilecek bir atmosfere bürünür. Bu olgunluğa varmamış bir bayanın çocuğunun olması hiçbir şeyi ifade etmez. O olgunluk yoksa bebeği cami dibine bırakır gider.

Bu olgu her şey için geçerlidir. Meselâ bir yazar, öncelikle eserinin tesirini almalı, o olgunluk onda ruhen oluşmalıdır. Ondansonra sembolere, yani kelimelere dökmeye başlayacaktır. Bütün sanatçılar için de durum aynıdır.

Hayatın kendisi için de geçerlidir bu hazırlık. Doğularımızı örnek vermeÖmiz gerekirse, enkarnasyonlarımız birdenbire olmaz. Doğacağımız yerin ve zamanın hangi düzeyde, ne şartlar altında, neden olacağının önce sevgisini almaya çalışırız, havasına gireriz. Öyle durumlar vardır ki, bir varlığın bedenlenebilmesi için bizim zamanımızla 80, 90, 100 yıl önceden hazırlık yapılması gerekmektedir. Gerçi ölüm ile doğum anı aynı olanlar da var. Prof. Ian Stevenson'un İskende-

run'da yaptığı araştırmalarda bu tür örneklere de rastlandı. Fakat çoğunlukla yıllarca uyum hazırlığı yapılıyor. Bir türlü o tesiri alamıyor, havasına giremiyor. Ancak en uygun zaman oluştuğunda bedenleniliyor. Burada sadece anne baba, zaman-mekân uygunluğu değil, ayrıca varlığın kendisinin de ruhen uygun olması lâzım.

RUHSAL İDARE MEKANİZMASI BİLGİSİ

Batı, pnömokrasi kelimesiyle ruhsal bir yönetim olgusuna hazırlanmaktadır. Bu durum, insanların ruhsal idare mekanizmaları tarafından yönetilmekte olduğunun giriş bilgileri sayılabilir. Bu mekanizmaları anlatabilmek için buradan başlıyorlar. Dünyada olup bitenlerin sahibinin kimler olduğunu öğrenmenin bir çeşit başlangıcı tarzında...

Yeryüzündeki işleri, insanların, kendi kurmuş oldukları ruhsal idareye göre yürüteceğini söylüyorlar. Yeni Çağ düşüncesine göre, insanlar kendi vizyonlarıyla hareket etmek zorundadır. Gerek bilimin gerekse teknolojinin üzerine çıkıp onların, insanlar üzerindeki hâkimiyetini sona erdirmek zorundadır. Artık biz onlara hâkim olmak durumundayız.

Bu da oldukça büyük bir aşamadır. Ne bilim ne de teknoloji bizim yerimize karar vermiyor. Kararı kendimiz veriyoruz. Belirli bir profesörün, bir bilim dalının bize ne söylediği pek önemli değildir. Biz neler söylüyoruz? Biz bilgimizi nasıl yansıtıyoruz?

Pnömokrasi'nin hepimiz tarafından benimsenmesi ve iyice yerleşmesi lâzım. Her şeyi cebimizle, bedenimizle, saçımızla değil, ruhsal açıdan ele alıp insan varlığı ile ilişkili düşünmeliyiz. İnsan sevgisi de böyle oluşur zaten. ■

KONFERANSLARIMIZ

■ BİLYAY VAKFI MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU:UYUM VE ESNEKLİK

6 HAZİRAN	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
13 HAZİRAN	Kendini Bilmek ve Uyum	Nurettin ERSOY
20 HAZİRAN	Duyguların Kontrolü ve Esneklik	Tarik ARIKDAL
27 HAZİRAN	Tekâmül Süreci ve Uyum Sağlama Gücü	Remziye DOĞRUSÖYLER Canan HURŞİTAGAĞLU

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma, Zarfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

■ KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

16 HAZİRAN Ruhsal Söyleşi

Ergün ARIKDAL

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi Caddebostan, Bağdat Cad.
Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95 Saat: 15.00-17.00

■ ANKARA

17 HAZİRAN Kendini Bilmek ve Uyum

Hayriye PEKİŞTİREN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: (0312) 229 54 46 Saat: 15.00-17.00

■ ADANA

24 HAZİRAN Duygusal ve Esneklik

Ahmet HIZVEREN

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği, Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt.
Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29 Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

23 HAZİRAN Kendini Bilmek

Nurettin ERSOY

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi
Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KUARTZ: EFSANEVÎ TAŞ

Ron BODOH

Çev.: Selim Karabıyık

BİNLERCE yıldır gücün ve büyü-
nün sembolü olan kuartz şimdi
eskinin gizemi ile modern bilimi
birbirine bağlıyor.
İnsanlar kuartz kristalinin peşin-
den binlerce yıl koşturmuşlar ve
onu yüceltmişlerdir. Bunun yanı-
sıra kuartz kristali, modern elektronik tek-
nolojisinin temelini oluşturan fiziksel özellik-
lere de sahip olmuştur.

Milyonlarca yıl önce, kuartz kristalleri
yeryüzünün derinliklerinde oluşmuştur. Saf
silis ve oksijen elementleri yüksek ısı ve
basınç altında moleküllerini benzersiz bir
berraklıkta kristaller yaratmak üzere yön-
lendirmişlerdir. Tüm dünyaya yaygın bir bi-
çimde dağılmış olan kuartz, çok önceler-
den beri insanların ilgisini çekmiştir.

Tarih öncesi nehir yataklarında kristal
kuartz taşları, su ve kum tarafından doğal
olarak ısıtılarak saçan parlaklıkta aşındırıl-
mışlardır. Bu biblo görünümlü taşlar tarih
öncesi insanlar için, benzersiz iyileştirme
ve vizyon gücüne sahip güçlü taşlar olarak
önem kazanmıştır. Coğrafi olarak yaygın
bir biçimde dağılmasına rağmen, değişik
uygarlıklar kuartz kristali için aynı düşünce-
leri inanıp geliştirmişlerdir.

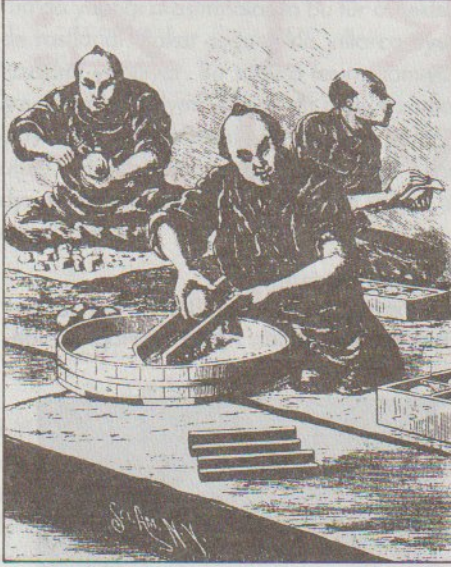
Kuartz sözcüğü eski Yunanca'da "bü-
yüyen kız" anlamına gelmektedir. Kristal
sözcüğü de Yunanca'daki "kristallos"dan
(berrak buz) türemiştir. Eski Yunanlılar ku-
artzın, tanrıların evi olan Olimpos dağın-
dan aşağı yuvarlanmış "ölümsüz buz" oldu-

ğuna inanıyorlardı.

Yerli Amerikan kültürleri de benzer ge-
leneklere sahiptirler. Apaçi ve Hopi kızılde-

**Kesilmemiş hâliyle burada gösterilen
kuartz kristali, saf silisin ve
oksijenin sıcaklık ve basınç altında
milyonlarca yıl önce biraraya
gelmesinden oluşmuştur.**

Çinliler ve Japonlar barışın ve gücün kaynağı olan kuartza "sui ching" (suyun özü) demişlerdir. Kristal küre oyucularının ruhsal ve sanatsal kusursuzluğa ulaştıkları söylenmektedir.

rilileri belirgin vizyonlar ve canlı rüyalar gördüklerine inanarak kuartz parçalarını göz kapaklarının üzerine yerleştirirlerdi. Çerokiler, tarihin tümünün kristalin berraklığı içerisinde kaydedilmiş olduğuna inanıyorlardı.

Eski Mısırlılar kuartzı kutsal sayıp, hayat veren su toplamak için kuartzdan kaplar oyarlardı. Kuartz madeni işletmişler ve pek çok kültürler boyunca hem sanatsal hem de kullanım amacıyla kuartzı mücevherlere ve değişik biçimlere oymuşlardır. Piramitlerin tepe taşlarının kuartz olduğuna inanılmaktadır.

Pek çok kıtada işlenmiş kuartz kristalleri bulmak için kazılar yapan arkeologlar en yaygın biçim olan küresel kuartz kristal toplarına rastlamışlardır. Kuartz kristal topların kullanımı Peru, Sibiryaya, Avustralya, Kildani, Yunanistan, Roma, Asur, Japonya ve Çin gibi geniş yayılım alanı bulan yerlerde hem eski hem de modern amaçlı olmuştur.

Eski Çinliler ve Japonlar kuartzı kusursuz taş olarak görmüşlerdir. Bu bölgelerdeki küre oyucularının ruhsal ve sanatsal safliğin doruğuna ulaştığı söylenmektedir. Kuartz kristal küresinin, en yüce yaratma gücünün sembolü olan "ejderhanın yüreği" ya da "ejderhanın özü" olduğuna inanıyorlardı. Çinliler ve Japonlar, kuartz için "sui ching" sözcüğünü kullanıyorlardı. Bu sözcük barış ve gücün kaynağı olan "suyun özü" anlamına gelmekteydi.

Tibetli rahipler büyük gücün kutsal nesnelere olarak kullandıkları kristal kürelere "tanrıların pencereleri" demekteydiler. Taocular, kristallerin berraklığına bakmanın bir insan varlığını kristalize ettiğine inanıyorlar ve kuartzı "aydınlanmanın cevheri" olarak görüyorlardı. Budist sunaklarında maddesel ve ruhsal dünyanın ikilemini belirten "görülebilirin hiçliğin" duası olarak görülen kristal küreler bulunmaktaydı.

Bu "görülebilirin hiçlik" düşüncesi orta çağlardan beri uygulanagelen kristale bakma olayının başlamasına neden olmuştur. Kristale bakanlar, küreleri uzak yerlere, geçmişe ve geleceğe açılan pencereler olarak kullanırlar.

Kuartz, modern teknolojiye, eski uy-

32.385 cm çapında, 48.578 kg ağırlığındaki dünyanın en büyük kristal topu Smithsonian Enstitüsü'ndedir.

garlıkların yücelttikleri "güç cevheri" hâline gelmiştir. Kuartz, bilgisayar çağında ve bilim pek çok öncül alanlarında bir gereklilik durumundadır. Kuartzın harika atomik özellikleri modern teknolojiye bu cevherin yaygınlaşmış efsanesine katkıda bulunma gücü sağlamıştır. En duyarlı optik araçlar kuartz merceklerle gerek duymaktadır. Bu merceklerin belirgin berraklığı bir yandan astrologlara evrensel görüşümüzü genişletmeyi sağlarken, öte yandan biyologlara da mikroskobik hayatı inceleme ortamını hazırlamıştır.

Duyarlı moleküler dizilişi nedeniyle kuartz enerji aktarımında benzersiz ve değişmez bir fiziksel olgu sergilemektedir. Aynı diziliş kristalin ışığı kolayca polarize etmesini sağlamaktadır.

Bir başka uygulamada ise, bir kuartz yapıya titreşimleri özel bir elektrik akımına ve elektrik akımlarını da uyumlandırılmış özel titreşimlere dönüştürebilmektedir. Bu özelliğin en yaygın kullanımı kuartz zaman parçacıkları alanındadır ama hemen hemen bütün telekomünikasyon donanımları, duyarlı frekans kontrolü açısından kuartzla bağımlı durumdadır.

Büyük, kusursuz berraklıktaki kuartz kristalleri daima ender olarak bulunabilmiştir ama bugünün teknolojik talebi doğal kaynakları tüketmiştir. Kuartzın nadir mücevher taşları, oymaları ve mor, açık sarı, du-manlı ve gül renkli çeşitli müzeler ve özel koleksiyoncular tarafından aranmaktadır.

Washington kentindeki Smithsonian Enstitüsü dünyanın en büyük kuartz kristal topunu elinde bulundurmaktadır. Çapı 32.385 cm, ağırlığı ise 48.578 kg'dır. Bu küre, bu yüzyılın başlarında Burma'da bulunan bir kristali Çin'de kestiren ve Japonya'da cilâlatan Warner adlı bir mercek yapımcısı tarafından ABD'ye hediye edilmiştir.

Kristalografi durmaksızın kuartzın yeni kullanımlarını keşfetmektedir. Stanford Üniversitesi'nin bilim adamları Einstein'in İzafiyet Teorisini test etmede temel olacak bir kristal topu kullanan bir uydu jiroskop geliştirmişlerdir.

Efsanevî cevher kuartz kristali çağlar boyunca güç cevheri olmuştur. Gizemli, sanatsal ve bilimsel kullanımıyla kuartz, insanlığı büyülemeyi sürdürmektedir. ■

(FATE, Mayıs 1986)

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

Halik HACAĞOĞLU

ZERDÜŞT
"AHURA
MAZDA"

Paul BRUNTON

**İÇSEL
GERÇEKLIK**

Herbert B. PURVEAR

Edgar Cayce
"KAHİN"
**ANAHTAR
BİLGİLER**

Cengiz CEVRE

KÜRESELLİK

David SPANGLER

**TEZAHÜR
KANUNLARI**

Paul KRAFCIK

**PARAPSİKOLOJİ
DERSLERİ**
(4. Baskı)

R. EMMANUEL
Hint, Yunan ve Mısır
Mitojilerinde

**GİZEMLİ
BİLGİLERİN
KAYNAKLARI**
(2. Baskı)

P. D. OUSPENSKY

**İNSANIN
BİLİNMEYEN
PSİKOLOJİSİ**
(2. Baskı)

DUYURU

Sevgili okuyucularımız, Ruh ve Madde Derginiz Temmuz 1995'ten itibaren 40.000 TL. olacaktır. Yıllık abone bedeli 480.000 TL., öğrenciler için yıllık abone bedeli ise 380.000 TL. olacaktır. Bilginize sunulur.

DURAĞANLIK ve HAREKET

Cengiz CEVRE

"İNSANIN durağan olmasını nasıl belirtir ya da gözlemleriz? Durağanlık nedir? Ölçüsü var mıdır? Durağanlık ya da ataletin tekâmülle ilişkisi nasıldır? Bundan kurtulmak nasıl mümkün olur?" gibi soruları düşünebilir ve yanıtlayabiliriz.

Durağanlık, hareketsizlik demektir. Bir kişinin hareketsiz olması nasıl bir şeydir? Hiç yerinden kıpırdamamak mıdır? Yoksa düşünce, fikir ve fiilleri kapsayan bir durum mu söz konusudur?

Yürürken, yerken, yatarken, dolaşırken bizler hareketli değil miyiz? Hayırlı Durağanlık ya da atalet, ruh varlığı olarak bizlerin vazife plânlarımızla ilgili olarak yaptığımız ya da yapamadığımız davranışlar, fiiller ve düşüncelerle ilgilidir. Bir kimse isterse 100 km yürüsün, gene de durağanlık, atalet içinde olabilir. O zaman içinde yapabileceği, başaracağı, yerine getireceği pek çok görev, iş ve hizmet olabilir.

Durağanlığı kendimiz fark edebilir miyiz?

Bunun için her gün yaptığımız günlük işlerde, varlığımızla ilgili fikir ve düşüncelerle, bunlar arasındaki fiillerimizi göz önüne getirebiliriz. Bu durumda kendi durağanlığımızı da tespit edebiliriz. Veya kapasite durumumuzu ortaya çıkarabiliriz. Bu bize, kendi kapasitemizi artırmak için de motivasyon olur. Yeter ki bu anlayışla kendimize bakabilelim.

Peki diyelim ki durağanlık, atalet içinde bulunduğumuzu müşahede ettik, hatta mura-kabe edip bu konuda kesin hükümde de bulduk. Artık yapılacak başka bir şey kalmıyor mu? Kuşkusuz her zaman çıkış yolları bulunur. Zaten İlahî Adalet'in her an var olması da bunun en güzel örneğidir.

O noktadan sonra bizlerin hareket hâli içine girmemiz icap eder. Nedeni de çok kolay: Bilenin sorumluluğu vardır.

Hareketin nasıl yapılacağını kimden, nasıl öğreneceğiz? Öncelikle durağanlığın zıddı olan hareket önce fikir hayatımızda kendisini gösterecektir. Fikirlerin birbirini takip edişi, yeni fikirler, tefekkür hâli ve nihayet idrak safhası bilgilenme sürecinin basamaklarıdır.

Hareketli olmak, idrakli olmak demektir. Varlığın hikmeti hakkında birazcık bilgiyi sezebilen bir kişi artık durağan bir hayatı benimseyemez. Hareketli ve yoğun bir çalışma içine girer ve yürür.

Hareketin kaynağı ve enerjisi Tanrı olduğuna göre, bizlerin hareket içinde bulunmamız bir anlamda o enerji ile de temas noktası bulmamızı sağlar. Kendimiz ve varlığımız nasıl bir tutum, hâl ve içerik taşımaktadır? İlahî olan nedir? Bizler kendimizi nasıl görüyoruz?

Bütün bunlar olumlu olarak varlığımıza yansıtacak ve şuur ekranımızda pırl pırl parlayacaktır.

Durağanlıktan harekete cehtsiz, gayretsiz, idraksiz ve şuarsuz geçemeyiz.

Hiç kimse bizi bir yerden alıp başka bir yere götüremez. Buna kimsenin gücü yetmez. Biz, kendimiz, kendi varlığımızla, bütünsel olana uyum yaparak ve esneyerek adım adım, tedricen ilerleyecek ve enkarnasyon hedefimize doğru yürüyeceğiz.

Toplu hareket içinde yer alabilmemiz için bunu önce bireysel olarak sindirmemiz, ispatlamamız ve kendimize göstermemiz gerekir.

Plânlar mükemmelen faaliyet içindedirler. Hareket bize plânsal varlık olduğumuzun şuuruna varmayı sağlayacaktır.

Plânların hedefi ise bizleri Yüce Bilgi'ye doğru yöneltmektir. Hedefimiz için üzerimize düşeni yapalım ve durağanlıktan kurtulup hareketlenelim.

Hareketsiz zafer kazanılamaz.

Zafer Ruh'undur...

Ruhsallık çağı bizleri beklemektedir. ■

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devamı)

EKTOPLÂZMİK OLAYLAR

FİKİR hâline girmez. Duygu ve ini-
siyak hâlinde kalır. Fakat fikir ola-
maz. Binaenaleyh öyle bir taşkın-
lık içinde geçiyor ki, fırlayıp çıkı-
yorum. Böyle olunca siz bana so-
ruyorsunuz:

"Yahu ne diye çıkılıyor?" Çıkıyorum. Bil-
mem. Çin'deki dostlarım bana vibrasyonlar
gönderiyorlar, tabii olur şeyler. Asıl bu işin
pratik tarafı. Ortada sebep yok. Canı böyle is-
tedi. Çıktım işte, bundan ibaret.

İnsanların daima, geçen defa da söyle-
diğim gibi, iki nokta arasındaki mesafeyi katet-
mesi için, başlangıç noktasını daima göz
önünde tutmaları lâzım. Varılacak noktayı, ya-
ni gayeyi kaybetmiş bir adam oraya gidecek
yolu da kaybetmiştir.

Binaenaleyh eğer bu arz ettiğim ihtimali
biz düşünmezsek, bu hedefe gidecek yolu hiç-
bir vakit bulamayız. Şimdi bunu düşündük,
başladık ve oraya doğru kolayca yürüebiliyo-
ruz. Fakat düşünmeseydik, bu, bizim aramız-
da, daima bende başlayan, bende biten bir
hadise olarak kalacaktı. Hiç biriniz de böyle
uzaktan gelmiş bir şeye, bir tesire inanmaya-
caktınız.

Şu hâlde, bizim alıştığımız, mutak olarak
telâkki ettiğimiz birtakım ruhi tezahürler var.
Bunlar iki kısma ayrılırlar. Birisi mutak olarak
alıştığımız psişik safha (ektoplâzma).

Şimdi ektoplâzma üzerinde konuşmak
gerekir. Geçen konferanslarımızda arz etmiş-
tim. Şimdi gerek Charle Richet'nin, gerek Ge-
ley'in, gerek Lozano'nun ve diğer birsürü me-
tapsişik âlimlerinin ortaya bulup koydukları
birtakım ilmî ve metapsişik realiteler vardır.
Bunlardan birisi de insanın uzviyetinden birta-
kım partiküllerin çıkıp başka bir yerde mater-
yal hâlde toplanmasıdır. Buna Charles Richet
ektoplâzma ismini veriyor. Alman âlimlerinden
Albert Şer Rotrin de **teleplâzma** ismini veriyor.
Bu teleplâzma veyahut ektoplâzma Alman-
ya'da birisi biyoloji, öteki mikrobiyoloji
lâboratuvarlarında ayrı ayrı parçalar hâlinde
gönderiliyor ve bunların tahlilleri yapılıyor. Ay-
rı ayrı raporlar hâlinde gönderiliyor. İşte bun-
ların içinde "lökosit, bazı mikroplar, pagosit-
ler" bulunduğu görülüyor. Bunlar rapor
hâlinde tespit ediliyor. Bunu da ben "Ruh ve
Kâinat" kitabından aldım. Orada raporları
vardır.

Şimdi medyom dediğimiz bazı varlıklar-
dan, teleplâzmik veya ektoplâzmik cevherler
çıkıyor. Bu ektoplâzmik cevherler henüz bu işe
alışmış olmayanlar için gayri tabii bir hadise
hissini uyandırır. Bu ektoplâzmik tezahürlerin,
ki gayri tabii mutak tezahürler bunlar, bir ani-

İnisiyak: İçgüdü

Telâkki etmek: Düşünmek

Mutak: Alışılmış

mik, ispiritik safhası vardır. Animik, ispiritik safha diye ayırmıyoruz. Bunu da uzun uzadıya arz ettim, tekrarlamıyorum. İkisi de aynı hadisenin bir doğrudan doğruya insan ruhundan çıkan ve bir de dışarıdan gelen inisiyalarıyla oluşan tezahürdür. Meselâ Eusapia Palladino burada yazıyor. Yatarken karşıda bulunan kocaman bir piyano yavaş yavaş gelmeye başlıyor. Bu nasıl geliyor: Eusapia Palladino'nun ektoplâzması çıkıyor. Ektoplâzma gidiyor, orada bir elektromanyetik saha husule getiriyor. O elektromanyetik sahanın tesiri ile piyano hareket etmeye başlıyor. Bu tamamıyla ektoplâzmik bir tezahürdür. Aynı tezahür animik olur, ispiritik olur. Eğer bunu yapan doğrudan doğruya ektoplâzmanın kendi ruhî kudreti ise, **animik tezahürdür**. Dışarıdan gelen bir ruhun tesiriyle **ispiritik safhadır**.

Şimdi bu kadar animik, ektoplâzmik, ispiritik ve bunların mutad, gayri mutad safhaları diye birtakım tezahürlerde niçin ısrar ediyorsunuz? Bu konferansımın mevzuu evvelâ animizm, ispiritizm tezahürlerinin birbirleriyle olan farklarını ve münasebetlerini tahlil etmektir. Onun için bu bakımdan, bir defa bu mevzu çıkıyor. Artık biz boyuna akademik zihniyet, bunun aleyhindedir demiyoruz. Artık akademik zihniyet, bu ilmi eline almış vaziyettedir. Bu ilmin içine girmiş vaziyettedir ki, görüldü. Bu bakkal Mehmet Efendi değildir. Akademi bitirdi. Fakat eski akademi böyle düşünmüyordu. Bu eski akademi; şarlatanlara, hokkabazlara, cahillere, birtakım menfaatperestlere bırakılmıştı. Bugün öyle değil. Bugün akademilerde tetkik mevzu oluyor. Enstitüler açılıyor, akademilere bağlanıyor. Yüzlerce profesörün mütalâasına giriyor. Bu şekilde akademi bunu eline almış vaziyettedir. Fakat gerek eski akademisyenlerin, gerek zamanımızda daha bu işten henüz haberi olmayan birkaç akademisyenin, daima üzerinde yanlış olarak durdukları bir hakikati tebarüz ettirmek istiyorum. O da şu:

HERKES KENDİ REALİTESİNDE HAKLIDIR

Bağlanmış ve tabii olarak kabul edilmiş

Gayri tabii: Doğüstü

Tebarüz ettirmek: Belirtmek

İllet: Sebep

bir kanaatin esareti altında olanlar, herhangi yeni bir hadiseyi gördükleri zaman, bunu derhal ve her şeyden evvel kabul etmemeyi bir prensip olarak kabul ederler.

Daha dün bir muallim arkadaşıyla bir toplantıda konuşurken, başından geçen bir hikâyeyi anlattı. Bir arkadaşı, bu işlerle az çok uğraşmış, hatta epeyce ilerlemiş. Bu muallim zata bazı ilmî hakikatlerin, gözlemlere dayanarak akademinin kabul ettiği (kıymet verdiği) birtakım kıstaslara da dayanarak bazı büyük âlimlerin ortaya atmış oldukları müşahedelerin tahlilini yapıyor. Tabii bu tahlili yapacak devreye gelinceye kadar, öteki artık tahammülünün son haddine varmıştır. En nihayet patlamış. Demiş ki: "Yahu görsem de inanmam bunlara."

Yani "O akademisyenler değil, ben görsem de, tecrübe olsa da kanmam. Sen nasıl doktorsun ki, bunları kabul ediyorsun?" demiş. Evet, şimdi gayet tabii doğru.

Bir adam anadan doğma âmâ olursa, o adamın karşısında siz istediğiniz kadar renkten bahsedin kabul etmez.

"Ben görmüyorum" der. Bitti. "Yahu peki ama gözün açılsın ve öyle renkler varsa ne dersin?" "Yok gözüm açılsa ve görsem dahi inanmam. İşte o kadar." Çünkü ne onun gözünün açılacağı var, ne de onun görmesine imkân var. Binaenaleyh tamamıyla hakikati söylüyor. Elbette, bir insan bir hükme dayanarak, hiçbir tecrübeye girişmeden, eline iki kitabı alıp tetkik etmeden, "Bu mevzuun mahiyeti nedir? Nereye gider? Neticesi nedir? İleti nedir? Diğer ilim ile bağları, alâkaları nedir? Biyolojiyle, fizyolojiyle, psikolojiyle ve metapsişikle olan alâkaları nedir?" diye sormazsa o iş orada biter. Bunlar hakkında iki satır bir şey dahi okumadan ve dahası büyük otoritelerin bunlar üzerinde yaptıkları tetkikleri, tahminleri, tahlilleri gözden geçirmeden, "Hayır! Katiyen bu olmaz!" "Niye olmaz?" "Benim fikrim, benim ilimim, benim ruhum bunu kabul etmiyor." derse, bitti! Ama biz bir şeye "olmaz" demekle, o iş ne olur, ne olmaz. Eğer o iş mahiyetinde mevcut ise vardır. Biz olmaz desek de vardır, olur desek de vardır. Eğer bu esasında yoksa; biz olur desek de yoktur, olmaz desek

de yoktur. Nihayet bize düşen şey var, o da varı yoğu bulup meydana çıkarmak. Çıkarmazsak yine var. Yok değil, yine aramak, yine aramak, hayatımızın sonuna kadar aramak. Durduğumuz yerde hükümümüz de durur. Ceh-timizin, gayretimizin, çalışmamızın, faaliyetimiz, okumamızın, ruhî araştırma kabiliyetlerimizimizin durduğu yerde, bizim hüküm verme, kati söz söyleme kudretimiz de durur.

Binaenaleyh hakikî âlim, ruh var-yok diye işe başlamaz. Bu var diye çalışıyoruz. Yok olma ihtimalini göz önünde tutarak çalışıyoruz. Fakat ya vardır, ya yoktur der. Eğer varlığına ait delil topluyorsa, "Şimdiki hâlde vardır" der. Yokluğuna ait bilgi topluyorsa, "Şimdiki hâlde yoktur." der. Fakat yine "Katiyen yoktur" demez. Bugün var olan şey, yarın yok olabilir. Yarın yok olabilen şey, öbür gün var olabilir. İlmî tarih, baştan başa bu hikâyelerle doludur. Acaba bundan yüz sene evvel kürsüye çıkıp şöyle biri, "Beyler, bir gün gelecek ki, Amerika'dan bir adam tık dediği zaman, buradan işiteceğiz" deseydi, kaç kişi bunu alkışlardı? Hiç kimse alkışlamazdı. Çünkü zavallı fotoğrafı icat edenin hikâyesi malûm. Adamcağız fotoğrafı icat ediyor, ondan sonra bir kadıncağızı buluyor. Kıza "Gel" diyor, "senin fotoğrafını çıkartacağım." "Niye?" diyor. Alışmışlar; ressam tuvali fırçalarını falan alıyor. Resim ancak iki günde bitiyor. Resim böyle iki günde şipşak biter mi? Ondan sonra çıkartıyor. Derken karısı gidiyor. Haber veriyor, "Bu adam aklını oynatmış. Boyuna resim çıkartıyorum diye onun bunun peşinden koşuyor." Adamı alıyorlar, hapse tikiyorlar. Bu adam tımarhanelik deli diyorlar. Kendini kurtarıncaya kadar başına gelmeyen kalmıyor.

İnsanlar, karşısındaki bir insanın böyle de olsa resminin alınabilmesine tahammül etmiyor. Bugün bizim basit gördüğümüz şeyler, ilimde basit değildir. Bugün bize basit görünüyor. Bir hadiseye bile ihtimal ve imkân veremeyecek kadar dar zihniyetli insanlar var, ilim içerisinde. Binaenaleyh bundan tutup da yüz sene evvel Amerika'da "püf" diyen bir üfürüğü, burada yakaladığını iddia eden bir adamı, tımarhaneye değil, belki dünyadan dışarıya bile atarlardı. Bütün bu dediğim hikâyeye gösteri-

yor ki, ilimde aranılan birinci vasıf, birinci şart, toleranssız âlim, ilim adamı değildir. O, kara kitaba bağlı bir adamdır. Kara kitabın dışından çıkmayan, bir adım ileri gitmesine imkân ve ihtimal olmayan biridir. Bu deminden beri arz ettiğim misaller de, bu söylediğim hakikatin başka muhtelif yönlerde doğruluğunu göstermektedir.

Şimdiye kadar akademik nakil karşısında medyomluğun mütalâasını, daha doğrusu metapsişik ilmin mütalâasını yaptık. Bir de bizim gibi çalışan spiritüalistler, tecrübî spiritüalistler vardır ki, bunlar klâsik spiritlerdir. Allan Kardec denen zat bina etmiştir, kurmuştur. Teşhir etmiştir, onun mesleğidir. O, hiç şüphesiz bir hakikati biliyordu. Bu hakikati ortaya atmıştı, fakat bizim ilmimizde, yani akademik ilminde de dediğimiz gibi ilk başlangıçta daima bazı hatalar olur, bu hatalar tashih edilir. Bu hataların mevcudiyeti hiçbir vakit o ilmin yanlış yolda gittiğini ve tehlikeli bir vaziyet aldığını ifade etmez. Bilâkis hata tekâmülün bir vetiresidir. Yeter ki, hüsnüniyet olsun, yeter ki gelecek hatayı önleyici bir haleti ruhiyeyi, bir reaksiyonu ruhta husule getirebilsin. Meselâ onlar metapsişigi, yani ispiritizmayı bizim gibi kabul etmezler. Nasıl kabul ederler? Demin misalle arz etmiştim.

İpnoz hâlinde koyduğumuz bir süjeye, postipnotik telkinle herhangi bir hadiseyi yaptırabiliriz. Fakat bunu yaptırın ya ben olurum, ya Amerika'da olup bir fikir intikali vasıtasıyla ulaşan bir insan olabilir. Veyahut Güneş'te olan bir varlık olabilir. Ruh mevcut ise, ki mevcuttur, onun mütalâasına gerek yok, burada dışarıdan, dünyamızın dışından bir varlık olabilir. Hepsi ne olursa olsun, asıl hadiseyi değiştirmez. Bu adamın dışından gelen bir vibrasyondur.

Şimdi klâsik ispiritlerin mutlaka, bunu ispiritik bir hadise olarak kabul etmeleri için şart olan bir hâl vardır. O da şu: Bu ruhî hadisenin ispiritizma olabilmesi için, mutlaka bu dış âmilin, dış şuurulu vibrasyonun ruh âleminde gelmiş olması lâzım. Yani ölmüş bir insanın ruhu tarafından gelmiş olması lâzım. Ancak o zaman ispiritizma olur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Tashih etmek: Düzeltmek

Vetire: Süreç

● Kitap Tanıtımı ●

"YASAK BİLİM"İN BİRİNCİ KEZ GÖZDEN GEÇİRİLİŞİ

Peter STURROCK, Stanford Üniversitesi

JACQUES VALLÉE'yle tanıştıktan sonra konuyla da ilgilenmeye başladım. Condon Raporu'nu etüt ettim. Condon Raporu'nun ilk sayfalarını inceledikten sonra edindiğim izlenime göre; fenomenin ulusal güvenlik açısından sakıncalı bir yanı yok. Konunun daha fazla incelenmesinin bilimsel veri bakımından bir önemi yoktur. Bununla birlikte Rapor'u incelemekten vazgeçemedim. Sonunda anladım ki; Condon vardığı sonuçları, adamları tarafından toplanan kanıtlara dayandırmamaktadır.

Konuya karşı merakım Condon Raporu'yla sınırlı kalmadı. Özellikle J. Vallée'nin etkisiyle parapsikolojiye yöneldim. Daha sonra da benim gibi 12 arkadaşımınla birlikte "Society for Scientific Exploration" (Bilimsel Keşif Derneği)'nin yolunu bulduk.

Tüm bu gelişmelerden sonra bu kitabın benim için önemi daha da artmış oldu. Yanılmıyorsam, bu derginin birçok okuru da bana katılacaklardır: Bu kitapta okuyucuya çarpan olumlu etki; Vallée'nin insan sevgisi, yoğun merakı, kendi işini kendi görme arzusu olmaktadır.

Yine bu kitaptan hemen hemen her okurun ilk okuyuşta alacağı başka bir husus da; Vallée'nin yaşamında en belirgin olaylardan biri Paris Gözlemevi'nden ayrılmasıdır. Yazarın belirttiğine göre Paris Gözlemevi personeli (konuyla ilgili) bilimsel verileri toplamak/değerlendirmekten çok tahrip etmektedir. Bilimsel olmayan bu tutum yazarın gözlemeviden, hatta anavatanından ayrılmasına ve California'ya

yerleşmesine neden olmuştur.

Konuyla ilgilenen herkesin kolaylıkla tahmin edeceği gibi; Vallée'nin bu konuda en değerli meslektaşısı Prof. J. Allen Hynek'tir. A. Hynek yıllarca Amerikan Hava Kuvvetleri'nde bilim danışmanı olarak çalışmıştır. Hava Kuvvetleri'nin projelerinden biri olan Mavi Kitap komitesinde de aktif görev almıştır. UFO raporları üzerinde önde gelen tartışmacılardan. Hynek bu tartışmalarla da kalmamış, meslektaşlarını konuya çekmeye çalışmıştır. İşte Vallée bu esrinde Hynek'in bu etkinliklerine ayırdığı bölümde, bilim adamının bu konuya katkılarını yakın bir arkadaşı olarak olduğu gibi yazmıştır.

1966'da yine Hava Kuvvetleri tarafından oluşturulan ve Prof Edward U. Condon tarafından yönetilen Colorado çalışmasına da, Vallée kitabında yer vermeden edememiştir.

Paris Gözlemevi'nde UFO problemiyle ilk olarak karşılaştığı gündün beri içine girdiği tüm bu olaylar J. Vallée'yi gitgide her türlü garip fenomenlere karşı daha açık zihinli hâle getirmiştir. Bu gelişimiyle, öteki UFO araştırmacısı arkadaşları arasında âdeta anlaşılması zor bir insan hâlini almıştır. 1961'de de astronom arkadaşları arasında aynı durumdaydı. Örneğin, "Passport to Maganiz"de Vallée, UFO fenomenini tarih ve mitoloji perspektifi içinde bırakmayı tercih etmişti. Bana kalırsa MJ12, adam kaçırmalar, yere çakılmalar gibi yaklaşımlara karşı kendini belli bir mesafede tutmaya çalışmaktadır.

Bu kitap esasen bir biyografi olmasın rağmen, küçümsenemeyecek kadar fonksiyonel kısımları da vardır. Günümüz parapsikologları arasında hangisinin en keskin içsezisi olduğunu

zaman gösterecektir.

Konuyla ilgili en önemli döküman Vallée'nin masasına 1967'de gelmişti. Buna göre Hava Kuvvetleri UFO konusunda Mavi Kitap Projesi'nden çok daha önemli ve derinlemesine bir araştırma daha yapmıştı. Çok az kimse tarafından bilinen bu araştırmanın adı Leylek Projesi'ydi. Allen Hynek'le birlikte (başka bir araştırmacı olan) Don Hanlon'un da belirttiği gibi bu araştırmaya da hile karışmıştı. Hem de bu, D. Hanlon'a göre daha işin başında böyleydi.

Muhtemeldir ki, daha birkaç on yıl bilim

öğrencileri ya; a) Düzmece UFO raporlarının ardında önemli bir şeyin olup olmadığı konusunda bazı bilim adamlarının ne düşündüklerini merak edecekler, ya da b) Bu kadar çok sayıda bilim adamının gerçek UFO raporları ardındaki gerçeği niçin kavrayamadıklarını düşüneceklerdir.

Bunlar ne soruyor olurlarsa olsunlar, Vallée'nin bu kitabı; UFO genel tartışmasının ilk zamanları hakkında birinci elden bir görüş sağlaması bakımından önemlidir.

"YASAK BİLİM"İN İKİNCİ KEZ GÖZDEN GEÇİRİLİŞİ

Keith THOMPSON

JACQUES VALLÉE UFO fenomeni konusunda değişik kitaplar yazmış ve bunların milyonlarcası çeşitli dillerde satmıştır. Modern UFOLOJİ'nin önemli bölümlerindeki bu seçkin yerinden dolayı, önümüzdeki yıllarda hazırlanacak dikkat çekici ansiklopedilerde lâyrık olduğu yeri alacaktır.

İşin ilginç yanı; asıl mesleğinden çok, seçkin bir UFOLOG olarak tanınmış olmasıdır. Yine aynı seçkinlikte bulunan öteki ufologların da belirttikleri gibi, özellikle son kitabı olan "Forbidden Science"ın (YASAK BİLİM) yayınlanmasından sonra, J. Vallée bu yolda ayrıcalıklı bir yere sahip olduğunu kanıtlamıştır.

J.Vallée'nin UFOLOJİ konusundaki en belirgin ve kitap stantlarında en çok şimşek toplayan yanı "Ufoloji Kilisesine" katılmayıdır. Uzaydan gelenlerin kanıtları konusunda araştırma yapan mümkün olduğu kadar çok insanı âdeta ipnotize eden bir husustur bu. Boyunduruk (manda) altına sokan bir ipnoz. Bu çerçevede yapılan telkin: Dış uzaydan gelen yabancılar dünyanın her yanından milyonlarca insanı kaçırıyor ve bu şekilde dünya beşerinin genetik ya-

pısını etkilemeye çalışıyorlar. J. Vallée bu tutuma her vesileyle (kitap, makale ve programlarında) karşı çıkanların başında gelen bir isim. UFOLOJİ'la ilgili bilgi birikimini dikkatli ve sofistike bir şekilde değerlendiren, ayrıca çeşitli hipotezlere karşı testten geçiren, "**CIA-DIA-FBI-NASA Tarafından Yapılan Örtbasın Sonu**" ya da "Yeni Yayınlanan Çok Gizli Hükümet Dökümanları" gibi yazıları da çok titizlikle gözden geçiren araştırmacı bir yazardır. Mümkün olduğunca yoğun kurumsal UFO paranoyasından uzak kalmaya çalışmış bulunan J. Vallée'nin bu çerçevedeki içten itiraflarından birini "YASAK BİLİM"İN 420. sayfasında buluyoruz: "Bazen öyle berbat bir hisse kapılıyım ki; sanki dünyada UFO'ların ne olduğunu bilmeyen tek insan benmişim..."

Ufologların pek çoğu UFO'ların dünya dışı objeler olduğunu bilir. Bunların karşısında olanlar da UFO gözlemcilerini ya şarlatanlıkla ya da halüsinasyon kurbanı zavallılıkla suçlarlar. Bu iki grup yanındaki tutumunu J. Vallée şu satırlarla belirgin hâlde getirmiş bulunuyor: "UFO fenomeni vardır ve tarih boyunca da bizimle beraber olmuştur. Doğası itibarıyla fiziksel olup, çağdaş bilim bakımından açıklanamaz durumdadır. Bizim henüz kavrayamadığımız

bir şuur düzeyini temsil eder. Bizim anladığımız mânâda uzay-zaman ötesinde, boyutları yönetebilecek veya kullanabilecek durumdadır. Tam olarak anlamadığımız bir biçimde bizim kendi şuurumuzu da etkilemekte ve genellikle bir kontrol sistemi olarak davranmaktadır."

UFO'lar belki dünya dışı olabilir, fakat "Fenomenin temsil ettiği zekânın formu burada dünyada bizimle birlikte olabileceği gibi, bizim evrenimizdeki başka bir gezegenden ya da paralel bir evrenden kaynaklanmış olabilir." görüşünde ısrar etmektedir J. Vallée. "Benim düşüncem odur ki; UFO'lar çok boyutlu bir realitede iş görmektedirler. Bu realitede uzay-zaman bir 'alt küme' durumdadır. Bu durum bizim realite ve şuur anlayışımızla ilgili kavramları ve fiziksel objelerle ilgili tanımlarımızı alt üst eder niteliktedir. Ayrıca tüm beşerî inançlar tarihini, dinin kökenini, beşer ile uzaydan geldiği söylenen beşer üstü varlıkların etkileşimini, araştırmaya koyduğumuz sınırları, bilim ve dini kökünden sallayarak meydan okumaktadır."

Vallée'nin; "Socorro" ve "Bataklık Gazı Olayı" ile ilgili büyük panellerde konunun belli başlı şahsiyetleriyle yaptığı tartışmalardaki spekülasyonları yukarıdakinden daha az etkili değildir. Vallée'nin öteki araştırmacılarla yaptığı tartışmaları içeren 1957 ile 1969 arasındaki makalelerinin çoğunu "Forbidden Science" kapsamaktadır.

"Forbidden Science" bu hâliyle standart UFO literatüründen ayrılan tek eserdir.

Yazar kitabında ayrıca; bilimsel toplumun hükümet tarafından nasıl yanıltılmış olduğuna, en iyi bilgilerin nasıl gizli tutulduğuna ve halkın elinde bulunan bilgilere nasıl hile karıştırıldığı gibi hususlara değinmektedir.

Vallée bu yaklaşımlarının bir gözlemcinin perspektifinden başka bir şey olmadığını itiraf etmektedir. 1960'ların UFO destanları "Forbidden Science"nin beşerî karakterine değişik görünüm kazandırmaktadır. Eser bu hâliyle sadece bilim filozoflarıyla tarihçilerin değil, aynı zamanda dedektif ve macera hikâyesi meraklılarının da dikkatini çekecek bir etkiye sahiptir. Hatta drama öğrencileri bile Vallée'nin bu eserini çekici bulabilirler. Kitabın sonlarına doğru yazar bizi bu kaniya sürükleyen düşüncelerini şöyle ifade etmektedir: "... insanlık tarihinin belki de en temel problemi, onların bizimle birlikte ve bizim işlerimize karışmadan bulunmuş olmalarıdır. En ufak bir müdahale girişimleri ya da tepkileri bile olmamasıdır." ■

Journal of Scientific Exploration'dan
Çev: Selman GERÇEKSEVER

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

6 HAZİRAN	Ruhsal Kanallaşma	Günay YALÇIN
13 HAZİRAN	Neden Yaşadığımızı Biliyor muyuz?	Ercüment KAYA
20 HAZİRAN	Ölümsüzlüğü Ararken	İsmet YALÇIN
27 HAZİRAN	Tekrardoğuş ve Enkarnasyon	Emre ÜLKER

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

17 HAZİRAN	Kendini Bilmek ve Uyum	Hayriye PEKİŞTİREN (M.T.İ.A.D. Üyesi)
------------	------------------------------	---------------------------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

NEDEN BU HÂLDEYİZ?

BİR AZ küresel açıdan dünyaya baktığımızda; bugünkü genel durumun oluşmasındaki nedenleri, sözüm ona "Eşref-i Mahlûkat" olan insanın niçin bu hâle düşmüş olduğu konusunu birlikte gözden geçirelim. Hayır da, şer de insanın kendi elinin mahsulü olduğuna göre, bugünkü dünyanın sorumlusu da kendisi olduğuna göre, hangi yanlış adımlardan dolayı insan bu hâle düşmüştür? İnsanlık hiçbir zaman ruhsal görüp gözetici-leri tarafından terk edilmediğine göre, genel manzara olarak kutsal öğretilerden ve gerçek bilgilerden niçin bu kadar uzaklaşmıştır?

Kuşkusuz, bu bir seçim meselesidir. Yukarının Eli insanlığın üzerinden çekilmemiş olmasına rağmen, o Yüce El tepesinde olduğu hâlde, özündeki seçme özgürlüğü serbestiyeti çevresinde kendisini, bugün içinde bulunduğu çıkmaz sokağa getiren yolu insan kendisi izlemiştir. Yukarının yar-dımı da onun bu seçimi

doğrultusunda gelmiştir. **Âlemlerin Rab'binin Rahman ve Rahim olan elleri arasında** buraya kadar gelinmiştir. Ama bizim aradığımız; **neden** başka bir yoldan değil de, özellikle, yazımızın giriş kısmında genel görünümünü çizmeye çalıştığımız yoldan geçerek buraya gelmiş olduğudur. İnsanın hangi nitelikleri onu bu yola sokmuştur?

Bu sorumuzun yanıtına dünya maddesinden başlayamaz mıyız? Çünkü biliyoruz ki, dünya maddesinin (**Toprak Ana**) en belirgin özelliği kendisine yaklaşanları, kendisine benzetmesidir. Dünyada belirli bir dönem için, belirli yeteneklerini madde içinde açığa çıkartmaya karar vermiş olan ruh varlıkları olarak kendi hür irademizle bu gazegende hayatlar boyu bir dizi deney yapmaya (dünya maddesinin bu niteliğini bile bile) karar vermiştik. Dünya da görevini yaptı, biz de yaptık. Onun bu cazibesine rağmen, ona yenilmemeye çalıştık. Bu konuda esneklik ve uyum kapasitemizin artması için bize en büyük yardım **İblis plânından** gelmiş ve halen de (son bir gayret-

le ve yoğun bir şekilde) bu yardım devam etmektedir. Ruh varlığının böyle bir maddî ortamda da gücünü tezahür ettirebilmesi, maddeyi kontrolü altına alabilmesi, maddeye bağlı şuurunun kapasitesinin artırılması için âdeta her şey ona hizmet eder hâle geçmiştir. Tüm öğretiler ve dinler de...

Dünya maddesine bağlanmış ruh varlığı, madde içinde de dengede kalabilmesi için, tüm dengesizliklerin uygulanmasını yapma çerçevesinde âdeta bir karate, judo, tekvando öğrencisi gibi yerden yere vurulmuştur. Kendi hür iradesiyle seçtiği yolun gereği olarak böyle bir rehberlik şekli kendisine uygulanmıştır. 7000 yıllık geçmişiyile dinlerin de buna dahil olduğunu söylemiştik. Evet, dünya insanı her şey ile olduğu gibi, din tarzında kendisine sunulan öğretilerle de ikilem içine düşürülmüştür. Çünkü dinlerle, insanlara, bir tür alışveriş öğretilmiştir: "Şunu yaparsan, şunu alacaksın. Şöyle ibadetleri, şu tarzda yaparsan ebedî cenneti elde edersin..." gibi. Dünya insanı bunu da yeterli bulmayıp, yapabildiği kadar kutsal me-

tinleri daha çok dejenere etmiştir. Dünya, kendisinde bedenlenenleri kendisine, o bedenli varlıklar da kutsal metinleri ve kutsal olan her şeyi kendilerine benzetmişlerdir. Hele son zamanlarda tüm değerler insan tarafından berbat edilmiş durumdadır. Denenmedik, koklanmadık, tadılmadık ve kirletilmediği hiçbir şey kalmadı.

Dünyada, beşer görünümünde tezahür ettikten sonra (ve hemen hemen her edişte derece derece) asıl benliğimizi, öz kendimizi unutmuş olarak, yukarıda da belirttiğimiz gibi egoistlik ve açgözlülüğün, hatta maddesel putperestliğin akla gelmedik örneklerini sergiledik durduk. Kendi hür irademizle girdiğimiz bu kuyuların dibinden tırmanıp gün ışığına çıkmamız ve gelişim eğrimizi tamamlayabilecek gücü tekrar (bedenli iken de) gösterebilmemiz için her şey buna seferber olmuştur. İnsanlık, din görünümünde kendisine uzanan öğretiyi de berbat ederek; yeryüzünde, sevap-günah/ hayır-şer/ iyilik-kötülük ya da "falanın kayırmasına maruz kalmak/kalma-

mak gibi bir ikilem içine girip, tamamen ticarî bir teoloji meydana getirmiştir.

Egosundan kaynaklanan zevklerine göre yaşayan, tanrısını yitiren ve etrafını geçici değerlerle, sahte ihtiyaçlarla kuşatan, vicdanî ve ruhanî olandan hoşlanmayan, hatta ne Tanrı'dan ne de tabiatın memnun olan, sadece nefsinin tatmin etme şuuruzluğu içinde yarıp tutuşan, Tanrı sevgisi yerine dünya sevgisini tercih eden, göksel olanla yerine yersel olanla yetinen (hatta onu putlaştıran) bir insanlık oluştu.

İnsanlık bu hamlıkla kendisinden beklenen ve kendine yaraşır bir birliğe, dünya kardeşliğine gideceği yerde; polemikler, münakaşalar, tartışmalar, ayrılıklar, tarikat ve mezheplerle darma dağınık olmuştur. İnsan (tek tek herkes) kendisini; dünya evinde yaşayan insanlık ailesinin bir ferdi olarak görememiştir. Daha da kötüsü (oluşturduğu çevresel, ekolojik sorunlarla) bu evin çatısını delmiş, tabanını ve duvarlarını berbat etmiştir. Ev sahibinin; sevgi, şefkat, fedakârlıktan olu-

şan hoşgörölü sabrına hiç de lâyık olmayan bir yaşam sergilemiştir.

İnsanlık dinler yoluyla da çelişkiye ve ikiyüzlülüğe düşürülmeye çalışılmışsa da, bir o kadar da "doğru yol"dan (hak yolu) ayrılmama konusunda uyarılmışlardır. Bu şekilde insanların zihinlerini ruhsal âleme, tanrısal âleme, yüce bir sisteme bağlı tutmak üzere kılavuzluk edilmiştir. Ama öteki toplumsal kurumlar gibi dinler insanla birlikte gelişmemiştir. Esasen böyle bir değişim de beklenemez, çünkü din kurumu belli bir mantık içerisinde ve sabit prensiplerle mevcuttur. Din kurumları belli bir konumu muhafaza etmek zorundadır. Ve eğer değişiklik yapmaya kalkarsanız, o konumu koruyamazsınız, tutarsızlık hemen başlar. Bunların denemeleri büyük dinlerde yapılmış ve belirtilen olumsuz sonuçlar alınmış, daha fena dejenarasyonlara gidilmiştir.

Selman GERÇEKSEVER

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-21.00)

6 HAZİRAN	Parapsikoloji	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
13 HAZİRAN	Ölüm Yeni Bir Doğuştur	Cavidan BOYACIOĞLU
20 HAZİRAN	Şoklar	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
27 HAZİRAN	Sevgi (Karşılıksız Veremez miyiz?)	Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE/KKTC Tel: (081) 52205
NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ZENGİNLER ve FAKİRLER

J. KRISHNAMURTI

S ICAK ve nemli bir gündü. Kasabanın gürültüsü havayı doldurmuştu. Denizden esen rüzgar ılıktı, katran ve petrol kokusu geliyordu. Güneş batmış, uzaktaki sular kızarmıştı, ama gene de dayanılmayacak kadar sıcaktı. Odayı dolduran büyük grup henüz ayrılmıştı, biz de dışarı çıktık.

Parlak yeşil ışık flaşlarına benzeyen papağanlar tünemek için yuvalarına geliyorlardı. Sabahın erken saatlerinde meyve bahçelerinin, yeşil tarlaların ve uçsuz bucaksız çayırların bulunduğu kuzeye uçmuşlar ve şehirdeki ağaçlarda geceyi geçirmek üzere akşam üzeri geri dönmüşlerdi. Uçuşları asla sakin ve düzenli değildi; daima pervasız, gürültülü ve gösterişli bir şekilde kanat çırpıyorlardı. Kuşlar içinde en kıpır kıpır olanı onlardır, ama kırımızı gagalarıyla ve güneş ışığı altında altın gibi parlayan yeşil renkleriyle ne kadar güzeller. Hantal ve çir-

kin akbalar havada daireler çizdiler ve gece için palmye ağaçlarına kondular.

İleride flüt çalan bir adam gördük. O bir tür hizmetçiydi. Tepeye doğru yürüdü. Hâlâ flüt çalmaktaydı. Onu izlemeye başladık, yan sokaklardan birine saptı, flüt çalmayı sürdürüyordu. Gürültülü bir şehirde flütün sesini duymak çok garipti, bu nağmeler insanın kalbine işliyordu. Çok hoştu. Bir süre flüt çalan adamı izledik. Birkaç sokak geçtik ve daha iyi aydınlatılmış geniş bir sokağa geldik. İleride bir grup insan, yolun kenarında bağdaş kurmuş oturmaktaydı. Flüt çalan adam da onlara katıldı. Biz de öyle yaptık ve flüt çalarken hepimiz bir kenara oturduk. Onların çoğu şoför, hizmetçi ya da gece bekçisiydi. Aralarında birkaç çocuk ve bir ya da iki tane köpek vardı. Yanımızdan arabalar geçiyordu, onlardan birini maaşlı bir şoför sürmekteydi, içinde bir hanım vardı, güzel giyinmişti ve yalnızdı, arabanın içindeki ışıklar yanıyordu. Başka bir araba yaklaştı ve yakınıımıza gelip oturdu. Birbirleriyle sohbet ediyorlar ve hoşça vakit geçiriyorlardı,

gülüyorlar ve el kol hareketleri yapıyorlardı, ama flütün sesi hiç durmuyordu. Çok keyifli bir ortamdı.

Biraz sonra kalktık ve iyi aydınlatılmış zengin evlerinin bulunduğu deniz kıyısına çıkan yolu tuttuk. Zenginlerin kendilerine has bir havaları vardır. Kültürlüdürler, terbiyelidirler. Onlar hep vardır. Zenginlerin nüfuz edilmeyen ve ortadan kaldırılamayan bir soğuklukları, yıkılması zor bir kesinlik ve sertlikleri vardır. Onlar servet sahibi değildirler, servet onlara sahiptir, ki bu ölümden beterdir. Kibirlerinin örtüsü hayırsızdır; o insanların esenliklerinin vekili olduklarını düşünürler; iyilik-severdirler, bağış yaparlar, hayır kurumu kurarlar; onlar yapıcı, kurucu, vericidirler. Kiliseler, tapınaklar inşa ederler, ama onların tanrısı, sahip oldukları altınların tanrısıdır. Bu denli büyük yoksulluk ve düşkünlük varken, kişi zengin olmak için çok kalın bir deriye sahip olmalıdır. Onlardan bazıları soru sormaya, tartışmaya, hakikati bulmaya gelirler. Fakirler gibi zenginlerin de hakikati bulmaları son dere-

cede zordur. Fakirler zengin ve güçlü olmak için yanıp tutuşurlar; zenginler ise zaten kendi eylemlerinin tuzağına yakalanmışlardır; gene de inançları vardır ve riske girerler. Sadece piyasa üzerine değil, yüce şeyler için de spekülasyon yaparlar. Her ikisiyle de oynarlar, ama ancak kalplerinde yatan kadar başarılı olurlar. İnançlarının ve törenlerinin, umutlarının ve korkularının hakikatle hiçbir ilgisi yoktur, çünkü kalpleri boştur. Dış gösteriş ne denli büyükse, içsel yoksulluk da o denli büyüktür.

Zenginlik dünyasından, konfordan ve mevkiden vazgeçmek nispeten basit bir konudur, ama olmak, bir şey hâline gelmek tutkusunu bir kenara atmak büyük bir zekâ ve anlayış gerektirir. Servetin getirdiği güç, hakikatin anlaşılmasına engel-

dir; yeteneğin ve kapasitenin getirmiş olduğu güç için de durum aynıdır. Bu özel güven şekli, açıkça bir benlik, ego faaliyetidir ve zor olsa da bu tür emniyet ve güç terk edilebilir. Ama çok daha süptil ve adamakıllı örtülü olan şey, güç ve olmak tutkusunu yaratan güdüdür. İster zenginlik, ister meziyet şeklinde olsun, benlik büyümesi ya da ego şişmesinin herhangi bir türü, kargaşa ve çatışmaya neden olan bir zıtlaşma sürecidir. Bir şey olma duygusuyla yüklü bir zihin asla dingin olamaz, çünkü dinginlik ne birtakım uygulamaların, ne de zamanın bir sonucudur. Dinginlik, huzur ve sükûnet bir anlayış hâlidir ve bir şey olmak duygusu bu anlayışı reddeder. Olmak, bir şey hâline gelmek, zaman duygusu yaratır, bu ise aslında anlayışın ertelenmesi demektir. "Ola-

cağım" duygusu, kendini önemsemeye götürür, bu önem ise aslında bir illüzyondan, bir hayalden, bir aldanmadan ibarettir.

Deniz kıpır kıpırdı, yerinde duramıyordu; aynen kasaba gibi. Ama denizin bu hâlinde bir derinlik ve bir esas vardı. Ufukta akşam yıldızı görüldü. Otobüslerle, arabalarla ve insanlarla dolu bir caddeden geri dönmeye başladık. Kaldırımda yarı çıplak bir adam kıvrılmış, uyuyordu. O bir hırsızdı, bitkin vaziyetteydi, gıdasızlıktan neredeyse ölecekti. Onu uyandırmak zordu. Biraz ötede parkın yeşil çimenleri ve renkli çiçekleri uzanıyordu. ■

*("Yaşam Üzerine
Yorumlar")*

*adlı kitaptan çeviren:
Erol KONYALIOĞLU*

META FM
105.6

**BİLGİ
ÇAĞI'NIN
RADYOSU**

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ!

DEĞİŞİMİN EŞİĞİNDEKİ İNSANLIK

Elvan ÖGÜT

20. YÜZYILIN sonlarına, yani 21. yüzyıla, Yeni Çağ'ın başlangıcına büyük bir hızla yaklaşmaktadır. Bu hızlı gidiş içerisinde Dünya'nın büyük değişimlere sahne olduğunu görüyoruz.

Bir yandan, maddenin derinliklerine doğru inen insanoğlu maddenin sınırlarını keşfetmeye çalışırken, büyük teknolojik gelişmeler meydana gelmekte fakat insanoğlu bunları egosunu tatmin etmek ihtiyacı doğrultusunda kullanmakta... İnsanın özüne, ruhsallığına uymayan bu gidiş ise beraberinde, insanın değişimini sağlamak için meydana gelen değişimleri de getirmektedir.

Bir yandan, sosyal, ekonomik, toplumsal yönlerden pek çok sarsıcı değişim meydana gelirken, diğer yandan Dünya Ana'nın kendi değişimi ile ilgili olarak tabiat olayları meydana gelmekte ve bundan insanlar da paylarına düşeni almaktalar. Yani yardımlaşma ve dayanışma ilkesi doğrultusunda ihtiyaçlar ve olaylar çakıştırılmaktadır.

Bütün bunlar insanın değişimini sağlamak, onu gömülmüş olduğu maddî konfor sevdasından kurtarmak için meydana gelmektedir. Çünkü maddî konfora düşkünlük, insanları Gerçek Ben'den uzaklaştırmış, bunun doğal bir sonucu olarak, insanlar da birbirlerinden uzaklaşmış bulunuyorlar.

İnsanlar arasındaki bu uzaklaşma hayatımızı oldukça zorlaştırmaktadır. Birbirimize yeterince güven duyamamaktayız. Pek çok dirençli yönümüz güvenmemize ve gerçekten sevebilmemize engel olmaktadır.

Maddeyle olan bu tek yönlü bağımlı bizi, gurur ve kibir zincirlerine bağlamış durumda, bu da giderek Bütün'le olan bağımlı-

zın zayıflamasına neden olmaktadır. Bunun sonucu olarak ortaya çıkan uyumsuzluklarımız diğer varlıklarla aramızda yaratılmış ve yaratılması gereken Ortak Alanların, Kesişme Noktalarının zedelenmesine ve engellenmesine neden olmaktadır.

Ruhsal öğretmen Silver Birch şöyle diyor: **"Birbirinizden soyutlanmış bir şekilde yaşamak için değil, herkesle içten bir uyum içinde yaşamak için yaratıldınız."**

Silver Birch'ün de ifade ettiği gibi, artık kendimizi diğer varlıklardan soyutlamaktan vazgeçip, bireysellikten uzaklaşıp, kendimizi Birlik ve Beraberliğin güçlü alanının güvenir kollarına bırakmamız gerekiyor. Ancak her türlü etkiye ve herkese karşı esnek ve uyumlu olabildiğimiz oranda, maddenin sarp ve dikenli yollarına, oradan oraya savuran fırtınalarına göğüs gerebilmemiz mümkün olabilecektir. Dünya insanının karşılaşmakta olduğu eprövlere zinciri, Ortak Alanların gücüne ve enerjisine ihtiyacımız olduğunu bize açıkça göstermektedir. Ancak Birlik ve Beraberlik anlayışı içerisinde değişimin hızına uyum sağlayabiliriz.

"İnsanların gözlerine kör gözlükleri takıp onları uzun süre karanlıkta yaşatabilirsiniz, ama bir gün aydınlığın çocukları olduklarını hatırlayıp gerçeğin ışığını arayacaklardır."

Ruhsal Öğretmenin ifade ettiği gibi, bizi ruhsallıktan uzaklaştıran dünyanın her türlü aldatıcılığına karşı göğüs gerebilmeliyiz. Aydınlığın çocukları olduğumuzu artık hatırlamalıyız! İçimizde sakladığımız ruhsallığın, hapsettiğimiz ışığın ortaya çıkmasına izin vermeliyiz. Onu daha fazla hapsetmemeliyiz ki *Gerçeğin Aydınlığına bir an önce kavuşabilelim.* ■

ESKOŞMA, GELİŞİME EN BÜYÜK ENGELLERDEN BİRİDİR

Gündüz ÖGÜT

EŞKOŞMA insanın kendisini unutmamasıdır. Eşkoşma insan bünyesinde en yaygın olan hâldir. Eşkoşmayı diğer hâllerden ayırmak oldukça zordur. İnsan her an bir eşkoşma içindedir. Fakat eşkoşulan obje, nesne her an değişir.

İNSAN HER ŞEYİ EŞ KOŞAR

Evini, işini, tipini, boyunu, elbisesini, çocuğunu, karısını, tuttuğu takımını, kalemını, çorabını, bir düşünceyi, bir inancı, felsefeyi, bir duyguyu, bir lâfı, bir manzarayı vs.

Bir düşünceyi eşkoşar ve diğer düşünceleri unuttur. Bir duyguyu eşkoşar ve diğer duyguları unuttur. (Aşk denilen şey de aslında büyük bir eşkoşmadan başka bir şey değildir. Yalnız burada yüksek seviyeli sevgiden bahsetmiyoruz.)

"İnsanlar kendileri üzerinde çalışırlarken ayrı ayrı gayeleri öylesine eşkoşarlar ki, ormanı görmekte başarısızlığa düşerler. Onlara yakın olan iki ya da üç ağaç onlar için bütün ormanı temsil eder."

Eşkoşulmadan yapılan işin bereketi artar. Yapılan iş ne kadar yüksek seviyeli olursa olsun, eğer o işle identifiye olunmuşsa, her an ortaya menfi bir durum çıkabilir. Heyecan, telâş, sakarlık, sinir yapılan işin içine karışır.

Ayrıca vesveseler, korkular, alınganlıklar da aşırı eşkoşmadan kaynaklanan hâllerdir.

Örneğin bir bayan üzerindeki kıyafette

ve makyajıyla öylesine eşkoşar ve kendisini o kadar mükemmel zanneder ki, bir kişinin, "elbisesinin rengi tenine gitmemiş" demesi onu müthiş derecede alındırır, sinirlendirir. Çünkü o sırada o bayan ortadan kalkmış, ortada sadece bir elbise olmuş bir insan vardır. Elbiseye söylenen bir lâf kendi varlığına yapılmış bir hakaret gibidir. Buna hiç tahammülü yoktur. İnsan günlük hayat içerisinde kendisini, varlığının dışında pek çok şey zannedebilir. Arabasına eşkoşar, kendini araba zanneder; rütbesine, mevkiine eşkoşar, kalemine eşkoşar vs.

Bütün bu olaylarda üzülen, sarsılan insanın görünüşteki kendisidir. Yani nefsidir. Bu nedenlerle insanın görünüşteki kendisiyle, iç kendisini birbirine karıştırmamak gerekir.

Eşkoşma, kendini bilme yolundaki insanın, üzerinde durması gereken en önemli konulardan biridir. İnsan eşyayla ne kadar özdeşleşirse kendi varlığından kendi hakikatinden o kadar uzaklaşır. Ve bu eşkoşma insanın tüm esnekliğini yok eder.

Örneğin, bir kişi maç seyrediyor. Tuttuğu takım gol attığında göklere fırlıyor, bağırıyor. Ama karşı takım gol attığında sinirden, öfkeden ne yapacağını şaşırıyor ve yine bağırıyor. Yani her durumda bağırıyor, yani derin bir uykuda. Ne yaptığını, niçin bağırıldığını, tuttuğu takımın kazanmasıyla kaybetmesinin hayatına, varlığına ne gibi bir yararı veya zararı olduğunun bile farkında değil. Sadece büyük bir eşkoşma içerisinde tuttuğu takımın kazanmasından başka bir şeyi kabul edemiyor. Böyle bir durumdaki insan esnek değildir. Bu hâlde eşkoşan bir insan basit bir maçta

böyle bir tavır alabiliyorsa, yarın çok daha ciddi ve hayafı konularda da çok katı ve esneklikten uzak tavır ve davranışlar içine girebilir.

EŞKOŞMA İNSANI ÇOK YANILTIR

Eşkoşma hâli o kadar yanıltıcıdır ki, insan bu hâlin dışında başka bir hâlde hiçbir şey yapamayacağını zanneder. Bu son derece yanıltıcıdır. Örneğin, sigara içmeden düşenemem; saat 10.35'de yatmazsam yarın kalkamam; bu filmi seyredemezsem ölürüm; iki kadeh içmeden gevşeyemem vs. gibi.

Bir başka tehlike de eşkoşmayı çok iyi bir özellik olarak kabul etmek ve bu eşkoşmaya heves, şevk, ihtiras, hırs, içten gelme, ilham gibi isimler takarak, hangi alanda olursa olsun eşkoşarak o işte başarılı olacağına inanmaktır. Bu büyük bir hayal ve yanılgıdan başka bir şey değildir.

Bu insanın gelişimi ve kendini tanıması, bilmesi ve hatırlaması konusunda en büyük aldatıcı şeydir.

"Mağazalardaki, tiyatrolardaki, restoranlardaki insanlara bakın; veya herhangi bir şey hakkında tartıştıkları ya da bir şeyi, özellikle kendilerinin bilmedikleri bir şeyi ispat etmeye çalıştıkları zaman kelimeleri nasıl eşkoştuklarını müşahade ediniz. Bizzat kendileri açgözlülük, arzular ve kelimeler hâline gelirler; onlara ait hiçbir şey kalmaz."

EŞKOŞMA KENDİNİ HATIRLAMAYA BAŞLIÇA ENGELDİR

İnsan sahip olduğu her şeye karşı aşırı eşkoşmamaya çalışmalıdır. Başta kendini eşkoşmamalıdır. Her fırsatta "ben, ben, ben..." dememelidir. Bir düşünceye olursak bir gün içinde kaç kez "ben" diyoruz. Ama bu "ben" deyişimiz sırasında acaba bu "ben" kelimesini ne kadar fark ediyoruz. Yani orada kastettiğimiz ben, hangi bendir. Her seferinde ayrı bir bendir. İşte bu benleri ayıklayıp benliklerimizi mümkün olduğu kadar azaltmak ve hatta Bir'e, Tek'e indirmek gerekir.

Eşkoşmadan kurtulabilmek için insanın kendisini ikiye ayırması lâzımdır. "**Ben ve o ben (ya da ben ve o) iki ayrı şeyiz; ben ve o aynı değiliz.**"

Sufi dilinde bu, nefsi hasım görmek diye geçer. Nefs ortadan kaldırılması gereken değil, terbiye edilmesi gereken bir şeydir.

Ancak eşkoşmalarımızı fark edip, bunları kontrol altına alabilirsek, kendimizi tanıyabiliriz. Kendini tanıma çalışmasında en çok ihtiyaç duyulan şey insanın zihinsel olarak esnek olabilmesidir. Bu noktada eşkoşmalar insanın esnekliğinin bir numaralı düşmanıdır. Sanatta, bilimde, inançta, eğitimde ve akla gelebilecek her şeyde esnek olmak istiyorsak, eşkoşmalarımızı fark etmemiz gereklidir.

Kaynak: OUSPENSKY "KENDİNİ BİLMEK"

ABONELERE

D U Y U R U

**RUH VE MADDE DERGİNİZİN
ELİNİZE DAHA ERKEN
ULAŞMASINI İSTİYORSANIZ,
LÜTFEN BİZE
ADRESİNİZLE BİRLİKTE
POSTA KODUNUZU DA
İLETİNİZ !**

REZONANS D D I ZİHİN

Çeviren: Kadri KARMA

Kemanda belli bir nota çalındığı zaman, camın kırıldığını birçoğumuz biliriz. Kemanın teli havada titreştiğinde, camda rezonans meydana getirerek onu da titretilir. Sonunda cam kırılır.

Bu, vibrasyonun sonik sınırında meydana gelen bir olaydır. Burada titreşimin meydana gelmesi için havaya ihtiyaç vardır. Ses ile elbiseler temizlenebilir ve ses vibrasyonlarıyla delikler açıldığı da olmuştur. Savaşlar sırasında büyük patlamalar, askerlerin beyinlerinde hasara neden olmuşlardı. Çünkü beyinleri patlamayla rezonansa geçmişti.

Rezonans olayı yapılarında, uzay araçlarında ve cam gibi olan öteki cisimlerde görülmektedir.

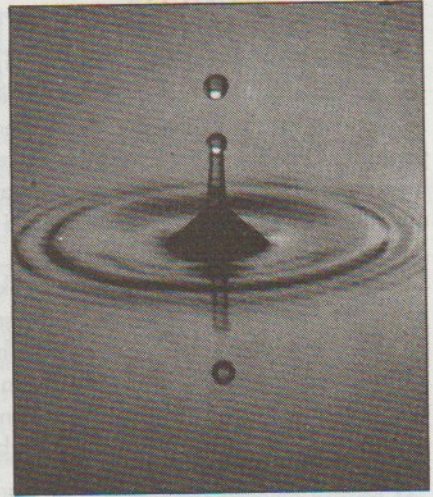
Duyular dışı idrak (DDI) konusu bundan farklı bir şey değildir. Bu titreşim sırasında rezonansa geçen her şey ortaya çıkar ve bu durum, zamana ve uzaklığa bağlı değildir. Havada rezonans meydana gelince cam kırılır. Cansız olan cam, titreşen keman teliyle kırılmıştır. Canlı rezonans ise bu iş "zihin" aracı

lığiyla olur. İlkeler her ikisinde de aynıdır.

Tüm yaşayan şeyler "zihin" ile rezonans hâlidir. Bazısı az, bazısı çok... En küçük böcekten, en küçük canlı hücreden kuşlara, balıklara ve insanlara kadar her şey kendi hayat oktavları içindedir. Fakat hepsi oktavları ile uyum hâlidir. Onların hepsinin, bir-biri ile "zihin" içinde bir tek ortak bağı vardır.

Uzayda hava olmadığını kabul ettiğimiz için, orada bir şey olmadığını sanıyoruz. Bilim, uzayın bir boşluk olduğunu ve atmosfere göre rölatif olduğunu söylüyor. Zihin uzayda da bulunur. O, uzayda tezahür eden atomlardan galaksilere kadar her şeyin özüdür.

Zihin, anî iletişim aracıdır. O, elektriksel değildir, manyetik değildir ve tahrip edilmesi mümkün değildir. Hız ve zamanla sınırlı değildir. Her şeyde etkisi olan biricik ve sınırsız bir zihin vardır. Tüm yaşayan şeyler bu mutlak zihni kullanırlar. Hiç kimsenin "kendi zihni" diye bir şey yoktur. Hepimiz aynı zihni kullanıyoruz. Hayvanlar, kuşlar balıklar ve böcekler "o"nu (zihni) kullanırlar ve biz onların doğal yeteneklerine

içgüdü deriz. Bazen insanlar "o"nun (zihnin) farkına varırlar ve biz buna sezgi diyoruz.

Thomas Galen Hicronymus, bu "zihin" in bir kısmını aya gidip gelen astronotların yolunu izlemekte kullandı. Eleve Baxter, "o" nun bir kısmını canlı hücre iletişiminin kanıtlanmasında kullandı. Arılar ve güvercinler "o" nu kullanırlar. "Zihin" kullanılmak üzere her zaman her yerdedir. Adrian Clark, "Evrenin Kozmik Sırları" isimli kitabında bunu açıklamaya çalıştı. Gerçek medyumlar trans hâlinde iken "o" nu kullanırlar. De La Warr, "Atomun Ötesindeki Yeni Dünyalar" isimli kitabında bu konuyu işlemiştir. Dr. Ruth Drown, dünyanın her yanında "X" ışınlarıyla çe-

kilen resimlerle ilgili olarak bu bilgiyi kullandı. Bunu, hastanın bir damla kanının frekansına ayar ederek yapıyordu. Zihin mükemmel bir yöneticidir. Hiçbir kutba ya da tellere gereksinim göstermez. Gerçek kehanetler ve gaipden haberler bu sonsuz "Mutlak Zihin"den (ki o her şeyi bilir) yararlanmasını bilen kimselerin ortaya getirdiği sonuçlardır.

Bir kadın doğum yaparken, kocası doğum ağrıları çektiği zamanlarda, tıp bilimi, sık sık sempatik sinir sisteminde söz eder.

Bu olay, "zihin" aracılığıyla erkeğin hücre yapısıyla kadının hücre yapıları arasında ceyryan eden bir iletişimdir.

Hiç kimse "Evrensel Zi-

hin"in bu statik cevherinden saklanamaz; uykuda olun, uyanık olun, burada olun ya da ötede bir yerde olun, "o" daima sizinle birlikte. "O", sizden önce de buradaydı, sizden sonra da, ebediyen burada ve her yerde olacaktır. Dua, daima ondan bir şey koparabilmek için spiritüel bir yol olarak düşünülmüştür. Zihnin tanınmaya ya da ödüllendirilmeye gereksinimi yoktur. "O"nun tüm yaratılmış hücreleri yaratılış araçlarını ortaya koymaktan başka bir şey yapamazlar. Yeryüzündeki her şey "zihin" in yarattığı amacı gerçekleştirir. Bu çerçevede, eğer insanların hepsi DD'lerini kullansalardı, yollarını değiştirirdi.

Gelecek, "zihin" in içinde kurulmuştur. Bu zekâ sadece gezegenin kutuplar eksenini üzerinde dönmelerini beklemektedir. Kendisine seçme hakkı verilmiş olan insan, zekânın önünde beyin eğitimi getirmekle, binlerce kanunun "altın kural" dan uzaklaşmasına neden olmuştur. Yıkıcılığın ölçülü metotları ve para için ölüm, doğal yasayı ihlâl etmiştir.

Beyinler, elektronik beyinler ve ustalar bu problemi çözemezler. Değişim artık dönüşü olmayan bir noktaya gelmiştir. Doğa pozisyonu tanımaz. Statik mükemmeliyeti içindeki "zihin", dengeyi kurmak üzere bir rezonans beklemekte ve gözletmektedir.

YUNUSLARIN ALTINCI HISSİ

Garrea DEEM (San Jose, CALIFORNIA)

OCAK 1991'de ben ve eşim Charles birkaç gün Monterey Beach Otel'de kaldık. Burası körfezin ucunda güzel bir yer. Deniz kıyısından itibaren deniz derinleştiği için büyük memeli hayvanlar denizin hemen kıyısına kadar gelebiliyorlar. Evimizin duvarında, buraya yaptığımız bir başka gezide çektiğimiz balinanın fotoğrafları var.

Otelin kuzeyinde kumsalda otururken önümüzden sekiz tane yunus geçti ve her seferinde birbirlerine paralel olarak yüzüyorlardı. Aramızda, değişik üniversitelerde yunuslarla ilgili yapılan araştırmaları konuştuk. Bazı bilim adamları yunusların insanlar kadar zeki olduklarını söylemektedirler, hatta telepati yoluyla diğer varlıklarla görüşebildiklerini ifade ediyorlar.

Yunusların, önümüzden altıncı geçişlerinde kendi aramızda bir deney yaptık. Bizden birkaç yüz metre uzaktalarken onlara düşünce yolu ile çok güzel olduklarını ve onları seyretmekten büyük bir zevk aldığımızı hissettirmeye çalıştık. Kendi kendimize onların zeki, birbirlerine yakın ve saygılı olduklarını; çevreleriyle barış içinde

olduklarını; insanların onlardan öğreneceği çok şey olduğunu ve en önemlisi onlara güçlü bir sevgi hissi vermeye çalıştık. Paralel şekilde yüzerlerken birkaç dakika sonra ilk defa daire şeklinde yüzmeye başladılar. Çok memnun olduk. Ve onlara "teşekkür ederiz" mesajını verdik. Altı defa paralel şekilde yüzerlerken ilk defa biz mesajımızı gönderdikten sonra daire şeklinde yüzmüşlerdi. Eğer bizi "hissetmediyseler" niye bu şekilde davrandılar? Başka bir sebep yoktu. Çünkü o sırada etrafımızda başka bir balıkçı, tekne ve başka büyük balıklar yoktu. İki saat içinde sadece biz mesajımızı gönderdiğimizde yüzmeye şekillerini değiştirdiler. Ve on beş dakika boyunca bize kendilerince bir gösteri sundular.

Müthiş bir zevkle yüzüyorlardı. Plajda dolaşan kişilere "Biz istedik, o yüzden bu şekilde yüzüyorlar" diye haykırmak istedim. Eminim onlar bizim sevgimizi ve hayranlığımızı hissettiler. Bizi mutlu etmek istediler. Bugün bilinen bir gerçek var ki; o da kapalı ortamlarda bulunan yunuslar sahiplerini çok memnun etmeye çalışıyorlar. Bu inanılmaz hayvan sürüsünü her zaman hatırlayacağız.

(FATE MAYIS 1993'ten Çev: Müge ÖZAKAT)

PİRAMİTLERİN ve SFENKSİN SIRRI HÂLÂ ANLAŞILMADI

Osman KANSIZ

PİRAMİTLERİN SIRRI

DÜNYAMIZIN hemen hemen her tarafında piramit veya piramite benzeyen (*) yapılar inşa edilmiştir. İster istemez piramit denince hemen akla Mısır'ın Kahire'deki piramitleri gelir.

Bu piramitler büyüklük sırasına göre Keops (Büyük Piramit), Kefren, Mikerinos olarak adlandırılmaktadır. Büyük Piramit'in taban yüzeylerinin her birinin uzunluğu 231 m, yüksekliği 137 m'dir (esas yüksekliği 148 m olup, bu taşlar düşmüştür). Yüzeyi yerle 51 derece 52 dakikalık bir açı yapar.

Şu anda elimizde bulunan ve daha henüz derin sırlarına ulaşamadığımız kayıtlara göre (Mısır'da hâlâ bulamadığımız yerüstü ve yeraltında kalmış belge ve yapılar bulunmaktadır.) Mısır belgeleri Piramit'in hangi tarihte kesin olarak yapıldığını açıklayamıyor.

Bu konuda Heredot, M.Ö. 440'da Mısır'a yaptığı ziyarette ona Büyük Piramit'in kuzey yanında gizli bir kapı ve altında bir oda olduğunu söylediler. Daha sonra Romalı Coğrafyacı Strabo M.Ö. 24 yılında Piramit'in içine girdiğini söylüyordu. M.S. 820 yılında matematik ve deniz bilimlerine meraklı Halife Abdullah El Memun Piramit'in içinde değerli eşyaların bulunduğunu düşünmüş. Piramit'in içine girmek için gizli kapıyı bulmaya çalışmış, bulamayınca da Piramit'in içine doğru tünel kazmaya başlamış ve sonunda aşağı inen geçidi bulmuşlardır. Daha sonra yaptıkları çalışmalar netice-

sinde yukarı çıkan geçidi, Kraliçe Odasını, Büyük Galeriye ve Kralın Odasını buldular. Kralın Odası 5 m eninde, 6 m yüksekliğinde, 10,5 m boyundaydı. Odanın ortasında granitten yapılmış dev bir lâhit duruyordu. Kapağı yoktu ve içi de boştu. Bütün diğer bulunan yerler de boştu. XII. yüzyılın Arap gezgini Adb El Lâtif, Piramit hakkında şunları yazmıştır: "Önceleri Büyük Piramit'in taşları gayet parlaktı. Yüzeyi kireç sıvısına benzeyen bir maddeyle kaplıydı. O parlak tabaka üzerinde bazı hiyeroglif yazılar vardı. Bugün bu yazılar okunamayacak derecede silinmiş hâlededir. (Kendi zamanından bahsediyor.) Bütün Mısır'da o yazıları okuyacak kimseye rastlanmamıştı. Yazıları kopya etmek çok zor bir iş... Beş altı bin sayfa tutacak kadar yazı var."

Eskiden Büyük Piramit'in dört yüzü de ince, parlak bir maddeyle kaplıydı. Bu madde Güneş ve diğer yıldızlardan gelen ışınları yansıtırdı. Piramit'in parlaklığı çok uzaklardan görülebilirdi. Bu yüzden eski yazıtlarda Büyük Piramit için "Işık Saçan" adı kullanılmıştır.

1638'de İngiliz John Greaves, 1765'te David Davidson, 1798'de Fransız Matematikçi Edme Francois Jomard incelemeler yaptılar. Jomard, Piramit'in bir mezar olarak yapıldığını kabul etmiyordu. 1860'ta John Taylor piramit hakkında incelemelerde bulunarak Piramit'in Dünya'nın boyutlarını ve Güneş yılını kaydetmek için yapıldığı sonucuna vardı. Piramit'in oranları belirli bir geometri ve astronomi kanunlarını içermekteydi; bunları saklamak ve ilerdeki kuşaklara açıklamak için yapılmıştı. 1864'te İskoçyalı Astronom Charles Piazzi Smyth, piramitlerde yaptığı araştırmalara göre

(*) Mısır'da daha küçük birçok piramit vardır. Mezopotamya'nın Zigguratları, Fenikelilerin bilinmeyen piramitleri, Meksika piramitleri, Tayland, Hindistan, Endonezya, Maldiv Adaları'nda piramite benzeyen yapılar vardır.

Piramit'in tabanı, yüksekliğinin iki katına bölünürse pi (3,14...) sayısı elde ediliyordu. Moses Cotesworth, Piramit'in gökte dolaşan yıldızların hareketlerinin doğru olarak kaydedilmesi için yapılmış bir takvim olduğu sonucuna vardı.

Astronom Richard Proctor'a göre Büyük Piramit bir astronomi rasathanesi olarak yapılmıştı. Modern teleskoptan önceki en ileri, en mükemmel araçtı. Piramit'i inşa edenler Piramit'in içinde gitgide daralan dev bir yarık açmışlardı. Bu, gök kubbesini boydan boya aşan meridyenin hizasıydı. Aşağı inen geçitten yukarıya bakıldığında gökteki bütün yıldızlar izlenebiliyordu. Sir Flinders Petrie'nin hesaplarına göre Büyük Piramit her biri 2-2,5 ton ağırlığında 2,5 milyon adet taştan meydana gelmiş ve her bir taşın 127x127x71 cm ölçüsünde ve toplam ağırlığının yaklaşık 6,5 milyon ton olduğunu hesaplamıştır.

Arap Tarihçisi Ebu Zeyd Al-Balkî'nin yazdıklarına göre, "Piramit inşaatında, büyük taş blokları yerlerinden kaldırmak ve taşımak için, bunların üstüne, üzerinde bazı formüller yazılı papirüsler konurdu. Sonra bir avuç büyüklüğünde iç içe giren halkalarla donanmış bir âlet taş blokun üzerine tutulur, halkalar çevrilirdi. Bunun üzerine taş ağır ağır yerinden kalkar ve istenen yere götürülebilirdi."

Daha sonra David Davidson araştırma yapmış, aylarca uğraşarak Piramit'in geçitlerini, odalarını ölçmüştür. Bulduklarını 1924 ve 1934'de iki broşür hâlinde yayınlamıştır. Davidson'a göre Piramit'in içindeki ölçüler ilerde olacak olaylara ait tarihlerdi. Büyük Piramit mimarî kehanet verilerine sahipti.

Fransız bilim adamı Bovis, Piramit'te bir şeyi fark etti. Kral Odasındaki çöp tenekelelerinde, içeriye girerek orada ölen küçük hayvanların leşleri vardı. Bunların vücutlarındaki sıvılar buharlaşmış, hayvanlar birer mumya hâline gelmişti. Bovis'ten esinlenen Çek Mühendis Kare Drbal piramit biçiminde maketlerle deney yaptı. Piramitin içine yerleştirilen sütlü, yoğurt, yumurta taze kalıp, bozulmuyor-

du. Kullanılan bir jilet piramitin içine konulduğu zaman o jiletle defalarca traş olma imkânı bulunmaktaydı.

1968 yılında Nobel Fizik Ödülü kazanan Dr. Luis Alvarez, Piramit'in içine elektronik âletler yerleştirdi. Amacı Piramit'in içinden geçen kozmik ışınları kaydetmek ve Piramit'in içinde henüz tespit edilemeyen kısımları bulmaktı. Âletlerin kayıtları bir banda alınıp, bilgisayara veriliyordu. Bilgisayardan Piramit'in röntgenini çıkarması bekleniyordu. Sonuçta, Kahire'deki IBM merkezinde projenin şefi olan Dr. Amr Goneid bilgisayarın, Piramit'in boyutları hakkında saçma sapan bilgi vermekte olduğunu bildirdi. Bilgisayar aynı süre içinde kullanıldığı diğer projelerde gayet iyi çalışmaktaydı. IBM teknisyenleri cihazı kontrol etmişler ve hiçbir bozukluğu olmadığını bildirmişlerdi. Yani Piramit'te kaydedilen bantlarda garip bir aksaklık vardı. Dr. Alvarez aksaklığın ne olduğunu asla öğrenememiştir.

Teozof Madam Blavatsky piramitlerin inşa tarihinin 78.000 yıl önce olduğunu söylemiştir.

Arap Tarihçisi Ebu Zeyd Al-Balkî Piramit içerisindeki yazılı hiyeroglif metinleri tercüme ederken, Büyük Piramit'in Lire Yıldızının Yengeç Burcuna girdiği zaman inşa edilmiş olduğunu tahmin etmiştir. Yani 72.000 yıl önce.

İskoçyalı bilgin Piazzı Smyth, Piramit'in 53.824 yıl önce yapıldığını hesaplamıştır.

Edgar Cayce'in çalışmalarına göre Piramit'in inşaatı yüz sene sürmüş, Piramit'i Hermes, M.Ö. 10.490 ile M.Ö. 10.390 yılları arasında yapmıştır.

Karnak Mabedi rahiplerinden Aton (M.Ö. 1670) Büyük Piramit'in Büyük Tufan'dan üç bin yıl önce yapıldığını yazar.

Büyük Piramit hakkında bazı ansiklopedilerde Keops Piramiti'nin IV. Sülale (M.Ö. 4000-2500) zamanında Firavun Keops tarafından yaptırıldığını yazmaktadır.

Piramit gibi bir yapının, gerçek boyutlarıyla önceden plânlanması ve dikkatle ölçülmesi gerekir. Geometri formülleri ve ön hesaplar olmadan böylesine bir yapı gerçekleştirilemez. Günümüze dek gelen matematik kayıtları bu varsayımı doğrular. Örneğin, bu ka-

yıtlarda bir dizi problem, Piramit'in eğri duvarının hesaplanmasına ayrılmıştır. Gerçekten bu gibi yapılarda büyük matematik bilgisi gerekir. Daha doğrusu Piramit yapılmadan önce çok ince hesaplanmış, uygulamaya geçilmiş ve sonuçta:

1- Gökyüzünden gelen kozmik taneciklerden eon adını verdiğimiz tanecikler Dünya'nın bir tarafından girer, öteki tarafından çıkar. Fakat Piramit'e gelen eon taneciği Piramit'e çarpıp gerisin geriye döner.

2- Piramit'in bulunduğu yerden geçen meridyen Dünyamızı tam ikiye böler.

3- Piramit'in çevresi bir yıl içindeki gün sayısını, yani 365,24'ü vermektedir. Kraliçe Odasının uzunluğu pi sayısı ile çarpıldığında 365,242 sayısını vermekte. Bu, yılın gün süresine eşittir.

4- Piramit'in yüksekliği 10^9 'la çarpıldığında Dünya'nın Güneş'e uzaklığı çıkmaktadır (yaklaşık olarak).

5- Piramit'in çevresi, yüksekliğinin iki katına bölündüğü zaman pi sayısını bulmaktayız. (3,1416...)

6- Piramit'in ağırlığı 10^{15} ile çarpıldığında, Dünya'nın yaklaşık ağırlığını vermektedir.

7- Dünya'nın kutup eksenini, doğrultusunu günden güne değiştirmekte ve böylelikle her 2.200 yılda Güneş'in arkasına yeni bir burcun gelmesine olanak vermektedir. İlk durumuna ancak 25.827 yıl sonra varmaktadır. (Buna siklus denir.) Bu sayı Piramit'te 25.826 olarak taban köşegenlerinin toplamıdır.

8- Piramit'in dört yüzü de dört ana yönü göstermektedir. Kuzey yönü gerçek kuzeye göre ancak 4 dakika 53 saniyelik bir sapma gösterir.

9- Piramit'in bulunduğu yer Dünya'nın ağırlık merkezinin tam üstüdür.

10- Büyük Piramit'in içinde Sirius Yıldızı'nın Dünya'dan görüldüğü süreyi merkez alınarak yapılmış 32.000 yıllık devreyi kapsayan bir takvim bulunmaktadır.

Okült bilgilere göre piramitlerde yetişenler arasında Hermes, Musa, Orfe, Herodot, Fisagor, Plâton, Solon, İsa bulunmaktadır. Piramit aynı zamanda eğitim ve öğretim yeri idi.

Büyük Piramit'i plânlayanlar ve inşa edenler Mısır'ı, Dünyamızı, hatta ve hatta kâinatımızı bizden daha çok biliyorlardı.

Büyük Piramit dışsal olarak doğanın yaratıcı prensibini sembolize ediyor ve ayrıca geometri, matematik, astroloji ve astronominin prensiplerini tasvir ediyor. İçsel olarak da; Bruce Cathic'in Büyük Piramit'in Kral Odası'ndaki Lâhit ile ilgili olarak aktardığı şeyler aklımıza gelmekte:

"Büyük Piramit'in en önemli alanı, muhakkak ki Kral Odası'dır. Çünkü Piramit hangi bilimsel amaca yönelik olarak inşa edilmiş olursa olsun, geometrik tasarımın topladığı güçler, bir zamanlar ve muhtemelen bir dereceye kadar da bugün, bu odadaki tek bir noktada konsantre olmuştur. Bunun teknik sebebi hâlâ daha şaşırtıcı bir gizem olma özelliğini korumaktadır. Bu bilmece en sonunda çözüldüğünde, sanırım beşerî ırk bundan yararlanacaktır... Odadaki taş Lâhdin pozisyonu, muhtemelen, Piramit'in yapımının arkasında yatan bilimsel sebebin en önemli belirtisidir. Yapılan hesaplar göstermektedir ki, Piramit'in topladığı güçler, doğal güçler, konsantre bir hâlde, Lâhdin içinde yatan bir şahsın başına rastlayan bir noktaya doğru yöneltilmiştir. Bu durumda, başın bulunduğu yer, ışığa, kütle ve gravitasyona ahenkli bir hâlde akort olan dalga formları tarafından bombardıman edilecektir. Bundan ne gibi bir sonuç çıkarabiliriz? Bunu ancak Piramit'i tekrar inşa ettiğimiz takdirde bilebileceğiz. Eğer Piramit orijinal hâline gelecek şekilde restore edilebilseydi, acaba taş Lâhdin içinde bir süre yatan kişilerin şuurlarında bir değişiklik meydana gelecek ve kâinata ilişkin bilgileri çoğaltacak mıydı?" Eric ve Craig Umland'ın da "Eski İnsanların Gizemi" adlı kitaplarında belirttikleri gibi, geçiş sırasında Sirius'un Işığı, Büyük Piramit'in güney yüzündeki "Havalandırma Bacası"ndan geçerek, Lâhdin içinde yatan kişinin başına çarpardı.

Bu ışık, piramitlerde ve Dünya'da, hatta kâinatlarda Baş ve Son'un O'na ait olduğunu yaymaktadır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

KÂİNAT ve RUH

Haşmet ORBAY

Bu dünyanın, bu kâinatın ve bu kâinatı içine alan ötesinin,
Ancak ötesiyle bir bütün olan bu kâinat eserinin,
Ezelden ebede akışı, tekâmülü, ölümsüzlüğü karşısında,
Kendini öğrenesin, bilesin, nesin, kimsin?
Nerelerden gelip, nerelere gitmedesin?

Ötesini, daha ötesini, daha daha da ötesini,
Evelini, daha evelini, daha daha da evelini,
Maddî beden içindeki ruhî bedeni ve içindeki ruhumuzu ve onun tekâmülünü,
Kâinata ebedî tekâmül kanunlarını ve mukadderatı,
Sebebe-netice kanunlarını ve daha da ilerisini, ruhun yaratılışını,
Defalarca ölüp, defalarca dirildiğimizi ve bununla ilgili
Enkarnasyon kanunlarını ve sebeplerini,
Kâinat sisteminde Üstün İdare Mekanizması'nı ve bedensiz varlıkları,
Şahsımıza, ailemize, vatanımıza ve Tanrı'ya karşı vazife ve mesuliyetlerimizi,
Ana-baba aşkını, sonra sevgili aşkı ve nihayet Tanrı aşkını,
Öğrenmek, bilmek, sırrına ermek istersen eğer,
Sana bilgi ve hakikat dolu bir anahtar vereyim de,
Metafizik, metapsişik, metabiyoloji ve astronomi ötesi kapılarını açan
"Spiritüalizm" ilmiyle kâinatın sırrına eresin.

Bu dünyada ilim, öbür dünyada kat kat ilim,
Bu dünyada çalışmak, öbür dünyada da çalışmak olduğunu öğrenesin,
Kâinatın bilgi temeli üzerine kurulduğunu göresin,
Bunun çok üstün bir iradenin Tanrı'nın eseri olduğunu idrak edesin,
Ruh plânından bilgilerin bütün kâinata dağılışını kendin işitesin,

Zebur, Tevrat, İncil ve Kuran'ın mâânâsına bir bir eresin,
İpnotizm, Yogizm, Fakirizm, Budizm'in sırlarını çözesin,
Egoistlikten kurtulup varlığını başkalarının saadetine hasredesin,
Fazileti, doğruluğu, sevgiyi, sevmeyi öğrenesin,
Hiçbir şeyi hor görmeyesin, sevesin, sevilesin,

Bir elden alırken, bir elden de veresin, saadete eresin,
Liyakatin nispetinde yüksesin, başkalarını da yükseltesin,
Kâinata mevcut her şeyin bir vasıta olduğunu bilesin,
İmanı mutlak, şüphesiz, derin bir aşkla Tanrı'ya iman edesin,
Hakikatlere erenler gibi sen de muradına eresin,

İşte benim saadetim, işte benim hazinem, işte sana hediyem,
Ey bilmediğini bilmeyen, bilmediğini bilen, bildiğini bilen insanlar,
Sizlere ruhumun derinliklerinden sevgim var.
Dil, din, mezhep, millet, ırk ayırmadan,
Gelin gelin, sorun sorun, Kâinat ve Ruh hakkında
Sizlere anlatacak pek çok şeyim var.

CHARLES de Saint-G... on üç yaşlarında zihinsel özürlü bir erkek çocuğuydu; zihinsel yetenekleri sıfır denecek bir düzeydeydi ve bu hâliyle anasını-babasını bile tanıyamıyordu. Yapabildiği tek iş, önüne konanı yiyebilmekten ibaretti; ama onu da zar zor başarabiliyordu. Tüm organik sistemindeki gelişim de âdeta durmuş gibiydi.

1. SORU - (Saint Louis'ye) (*) Bu çocuğun ruhsal varlığıyla irtibat kurabilir miyiz?

CEVAP - Ölmüş bir kimsenin ruhsal varlığıyla nasıl irtibat kurabiliyorsanız, aynı şekilde, onun kiyle de kurabilirsiniz.

2. - İfadenizden anladığımızı göre, bu irtibatı sağlamak her an için mümkün.

- Evet, onun varlığı, bedenine, âdeta spiritüel bağlarla değil, maddî bağlarla bağlı durumdadır; bu varlık her an serbestleşebilmektedir.

3. - (Saint - G... çağrılmıştır) Ben bu dünyaya, ayağından bir yere bağlı kuşlar misali bağlanmış zavallı bir varlığım.

4.- Ruh varlığı olarak şu hâlinizle, dünyadaki çaresizliğinizin ve sıfırlığınızın farkında mısınız?

- Elbette; nasıl bir tut-saklık içinde bulunduğumu gayet iyi biliyorum.

5. - Bedeniniz uyurken varlığınız serbestleştiğinde, düşünceleriniz normal hâlde bulunan bir insanınki kadar berrak oluyor mu?

- Zavallı bedenim dinle-

(*) Dernekle irtibat hâlinde bulunan Rehber Varlık.

GÜÇ VE YETENEKLERİNİN KIYMETİNİ BİL VE DE ŞÜKRET

nirken, biraz özgürleşiyor ve özlemini çektiğim yukarı mekânlara doğru yükseliyorum.

6. - Varlık olarak, bedenli hâlinizden hoşnutsuzluk duyuyor musunuz?

- Evet; cezalı durumda olmak hoş bir şey değil.

7. - Bir önceki hayatınızı hatırlıyor musunuz?

- Ah! Evet; bugünkü çetin hâlimin sebebi de o zaten.

8. - O hayatınızı hangi kişilikte yaşamıştınız?

- III. Henri devrinde, inançsız biri olarak.

9.- Bugünkü hâlinizin bir ceza olduğunu ifade ediyorsunuz; bunu siz istemediniz mi?

- Hayır.

10.- Şu yetenekten ve güçten yoksun hâlinizin, evriminize bir katkısı olabiliyor mu?

- Tanrı, insanı, hayırına olmayan hâle koymaz.

11.- Bu hayatınızın süresini tahmin edebiliyor musunuz?

- Hayır; herhalde birkaç yıl daha yaşadıktan sonra çekip giderim.

12.- Bir önceki bedenli hayatınızla şu yeni bedenli hayatınız arasındaki sürede, yani bedensiz varlık olarak yaşadığınız sürede ne yaptınız?

- Uçarı bir varlıktım; bu yetersiz bedenim içine hapsedilişimin sebebi de bu zaten.

13.- Uyanıklık hâlindeyken, bu yetersiz organik yapıyla, etrafınızda olup bitenlerin farkında oluyor musunuz?

- Ben görüyor ve işitiyorum; ama bedenim ne görüyor ne de işitiyor.

14.- Sizin için yapmamızı istediğiniz bir şey var mı?

- Hayır yok.

15.- (Saint Louis'ye) Bedeni içinde bulunan bir varlık için edilmiş dua ile bedenini terk etmiş bir diğer varlık için edilmiş dua arasında, etkililik yönünden bir fark var mıdır?

- Tanrı indinde dua, her zaman dudadır, her zaman değerlidir; ama bu zavallı varlığın şimdilik hiçbir işine yaramayacaktır; ona faydası ancak ileride dokunacaktır.

Zihinsel özürllüer konusunda daha önce söylenmiş olanları, bu celse pek güzel doğrulamaktadır. *Bir kimsede görülen moral yetersizlik, o kimsenin, tüm güç ve yeteneklerini rahatça kullanabilen varlığının yetersizliğinin delili değildir. Organların yetersizliği, sadece, düşüncelerin serbestçe tezahürüne set çeken bir engeldir. Yoksa, düşünmeyi imkânsız hâle getiren ve sili atan bir şey değildir. Kolları ve bacakları bağlı olarak hareket etmeye çabalayan güçlü kuvvetli bir insanı gözünüzün önüne getirirseniz, bu durumu pek güzel anlamış olursunuz.*

ZİHİNSEL ÖZÜRLÜLER VE ALIKLAR KONUSUNDA BİR VARLIĞIN PARİS DERNEĞİNE VERDİĞİ BİLGİLER

Alık insanlar, bir zamanlar sahip oldukları güç ve yeteneklerini kötü yolda kullanmış olan cezalı varlıklardır; onların ruhları, düşünmelerini kısıtlayan güçsüz bedenlerin içine hapsedilmiştir. Bu moral ve fizik suskunluk hâli, dünyada çekilecek cezaların en fecilerinden biridir; çoğu kez de, hatalarını telâfi etmek isteyen pişmanlık duymuş varlıklar tarafından tercih edilmektedir. Bu epröv türü kısır bir epröv türü değildir, çünkü bu, varlığın, etten kemikten zindanında gelişme ve ilerleme kaydetmeden pınkelediği anlamını taşımaktadır. O şaşkın gözler yine de görmekte, o güçsüz beyin yi-

ne de anlayıp kavramaktadır, ama bunlar ifade edilememektedir; ancak hareket gözlemlenebilmektedir. Bu tipler, manevî bakımdan letarjik (derin uyku zamanı) ve kataleptik bir hâl içindedirler; çevrelerinde olan bitenleri görüp işitmektedirler fakat ifade edememektedirler. Hani rüyanızda gördüğünüz korkunç bir kâbus sırasında bir tehlikeden kaçmaya çabalarsınız, bir yandan da imdat diye bağırırma uğraşrsınız, ama diliniz damağınıza ve ayaklarınız yere yapışır da ne yapabilirsiniz ne de kaçabilirsiniz ya, alıkların hâli işte aynen böyledir: varlığın hayatına girmiş mefluç bir beden.

Görüldüğü üzere, her sakatlık ve eksiklik bir sebebe dayanmaktadır; hiçbir şey sebepsiz değildir ve kara talih diye adlandırdığımız şey, adaletin ta kendisidir. Delilik de, bir zamanlar sahip olmuş olan gelişmiş güç ve yeteneklerin kötü yolda kullanılmış olmasının cezasıdır. Delinin iki kişiliği vardır: Zirvalayan kişiliği ile, davranışlarının farkında olan fakat onlara hâkim olamayan kişiliği. Alıklara gelince, onların ruhlarının, beden meşgalesinden uzak, içe dönük ve tek başına hayatları, bazen pekâlâ, olaylar yüzünden son derece karmaşık hâle gelmiş başka hayatları kadar çalkantılı olabilmektedir. Bunların bazıları bile bile seçtikleri bu işkence dolu hayata karşı isyan etmektedirler; bu seçimlerinden pişmanlık duymakta, içlerinde başka türlü bir hayata dönme arzusu uyanmakta ve pek iyi

hatırladıkları önceki hayatları onlara vicdan azabı vermektedir. Evet, alıklar ve deliler, geçmiş sizlerden daha iyi bilmektedirler; fizik yetersizliklerinin gerisinde, tahmin bile edemeyeceğiniz bir manevî güç yatmaktadır. *Bedenleri vasıtasıyla sergiledikleri öfke veya ahmaklık ifadedi davranışlar, bunlardan utanan ve ıstırap duyan iç varlıkları tarafından şiddetle idrak edilmektedir. Çoğu kez hatalı olarak yapıldığı gibi, alay ve hakaret etmekle ve hatta hırpalanmakla onların ıstıraplarını artırmaktan, aczlerini ve perişanlıklarını onlara daha da ağır bir biçimde hissettirmekten başka bir şey yapmış olmamaktayız. Elllerinden gelseydi, sırf savunmasız olduklarını bildikleri için kendilerine eziyet edenleri alçaklıkla itham ederlerdi.*

Arızî alıklık, bilim tarafından pekâlâ üstesinden gelinebilecek bir hastalıktır, çünkü bu, cehaletin, yoksulluğun ve pisliğin maddî bir sonucudur. Bilim tarafından hizmetinize sunulmuş olan yeni sağlık araç ve gereçleri bu hastalığı pekâlâ yok edebilecektir. Tekâmül, insanlığın kaçınılmaz şartı olduğu için, eprövlere de değişimlere uğramak ve asırların icaplarına uyarlanmak zorunda kalacaklar, salt moral nitelikli bir hâle gelecekler ve henüz yaşlı durumdaki tüm evrelerini ikmal edince, daha gelişmiş durumdaki diğer dünyalar gibi, bir mutluluk mekânı hâline yükselecektir.

Pierre JOUTY
(medyumun babası)

Alıkların ruhları konusunun sorun hâline getirildiği devirlerde, bu tür insanların, gerçekten de insan türüne mensup olup olmadıkları sorulup durulmuştur. Ruhçuluğun bu konuya bakış tarzı, yüksek bir ahlâk anlayışına ve engin bir bilgiye dayanmaktadır. Bu zavallı ve gözden düşmüş bedenlerin, bir zamanlar bu dünyada büyük başarılar sağlamış olan ve en az bizimkiler düzeyinde bir şuur, düşünce ve muhakemeye sahip bulunan, fakat kusurlu yoğun bedenler yüzünden bu yeteneklerini tezahür ettiremeyen ruhlara barınaklık etiklerini; Tanrı'nın lütfu olan güç ve yeteneklerimizi kötü yolda kullandığımız takdirde, bir gün bizim de aynı duruma düşebileceğimizi ifade ederken, Ruhçuluk Öğretisi, çok ciddi ve çok önemli bir gerçeği gözler önüne sermiş olmaktadır.

Alıklığın nedeni başka türlü nasıl açıklanabilir? Hayatların çoğulluğu gerçeği kavranıp anlaşılmadan ve benimsenmeden, bu durum, ilâhî Adalet ile nasıl bağdaştırılabilecektir? Ruh, ezellerden beri çeşitli varlık bedenlerine hayat vere vere bugünlere ulaşmaya şaşırı da, bedenlerle birlikte yaratılıp dünyaya bir kelecik salıverilmiştir diye iddia edildiği takdirde, bu varsayım, Mutlak ilâhî Adalet kavramını nasıl açıklayabilecektir? Burada söz konusu edilen şey, önlenebilir veya tedavi edilebilir çıldırma olayı gibi arzî bir olay değildir. Bu varlıklar, aynı hâl içinde doğan ve aynı hâl içinde ölen varlıklardır; iyi ve kötü hakkında hiçbir kavrama sahip bulun-

madıklarına göre, bunların istikbaldeki durumları ne olacaktır? Onlar da, zeki ve çalışkan insanlar kadar mutlu olabilecekler midir? İyi ve yararlı hiçbir şey yapamadıkları hâlde, eğer onlar da bir gün mutlu olacaklarsa, o takdirde niçin böyle bir lütfu mazhar olacaklardır? Yoksa mutluluk diye de, mutsuzluk diye de adlandırılmayacak türden bir Araf hayatı mı sürdürecektir? Ama o takdirde de, böylesi bir ebedî geriliğe mahkûm edilişlerinin sebebi nasıl açıklanacaktır? Alık yaratılmışlarsa, onların kabahati midir? Tekrardoğuş doktrinini reddedenlerin bu gerçeği anlayıp kavrayamadıkları sürece, içinde de belendikleri çıkmazdan kurtulamayacaklarına bahse gireriz. Bu doktrin sayesinde, adaletsizlik gibi görünen durumlar, gözlerimizin önüne birden, hayranlık uyandırıcı adaletin ta kendisi olarak serilivermektedirler. İnsana açıklanamaz gibi gelen hususlar, yine onun sayesinde, birden ve hem de akla ve mantığa en uygun tarzda açıklanabilir hâle gelivermektedirler.

Üstelik, bu doktrini reddedenler, karışımıza, dünyaya tekrar geliş fikrine karşı işlerinde taşıdıkları kişisel tiksintiden başka bir delille de çıkmamaktadırlar. Buna verilecek cevap da şudur: Sizi bu dünyaya tekrar göndermek için Tanrı sizden izin mi alsın yani? Suçluyu zindana atmak için yargıcın ondan izin aldığı nerede görülmüştür? Kendisi üzerinde çalışıp varlığını aratarak daha gelişmiş bir hayat mekânına terfi etme hakkı herkese tanınmıştır. Ancak böyle

mutlu mekânlarda bencilliğe de yer yoktur, gurura da; demek ki, eğer rütbe alınmak isteniyorsa, bu moral kusurların yok edilmesi şarttır.

Bazı ülkelerde, alıkların, hor görülmeğe şöyle dursun, aksine, bir şefkat halesiyle kuşatıldıkları malûmunuzdur. Bu duygu, bu bahtı kara insanların gerçek durumlarına ilişkin olarak bizde uyanan bir sezgiden kaynaklanmaktadır. Kendilerini toplumun döküntüleri gibi görüp ıstırap çeken bu insanların ilgiye lâyık olduklarını bize işte bu sezgi fısıldamaktadır.

Hatta oralardaki aileler, bünyeleri içinde böyle bir insanı barındırmanın kendileri için büyük bir lütf olduğunu bile düşünmektedirler. Bu, bir boş inanç mıdır? Belki; çünkü cahil insanlarda, boş inanç, anlamını tam kavrayamadıkları kutsal fikirlerle iç içe geçmiş durumda bulunmaktadır. Bu durum, ana ve babalar için, her hâlükârda bir merhamet talimi vesilesi ve de maddî telâfisi olmayan bir görev yerine geçmektedir. Bahtsız bir yavruyu şefkat halesiyle kuşatmak, zahmetlerini bir gün telâfi edebilecek nitelikteki bir yavruyu sevmeye kıyasla, çok daha büyük bir onur kazandırmaktadır insana. Tanrı indinde en büyük erdemlerden biri sayılan merhamet duygusu, bu insanlara her zaman, şu duanın anlamında saklı bulunan ecri sağlamaktadır: "Bize sınav konusu olarak, böyle şefkate ve teselliye muhtaç bir zavallı varlığını emanet ettiğin için sana şükürler olsun."

(ilâhî Adalet, S.474-479)
Çeviren: YAVUZ KESKİN

DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

Piramidin Altında Neler Oluyor?

(Geçen Sayıdan Devam)

ÇEKLER jilet bıçağı bileme piramitleriyle oldukça iyi bir şekilde eğlenmektedirler. Fakat bu eğlence ve oyunların arkasında bazı bilim adamlarının kafalarını bulandıran sorular konunun derinliklerinden göz kırıp durmaktadır. Her ne hâl ise, şu piramidin altında neler olup bitmektedir?

Charles Üniversitesi'ndeki araştırmacılar bu konuyu araştırmışlar ve şifacı medyumların ellerinden çıkan enerjinin de mumyalaştırıcı etkisini göz önüne alarak, bu enerjiyle piramidin içinde oluşan etki arasında bir bağlantı kurmaya çalışmışlardır.

Bazı Amerikalıların tahminlerine göre piramit biçimi bilinmeyen bir enerjinin toplanması için mercek vazifesi gören devasa bir yapıdır. Bilindiği gibi optikte form, piramitlerde olduğu gibi, çok önemli bir husustur. Bazılarında, birtakım kristallerin piramitlerin biraraya gelmesinden oluşan şekiller olduklarını ileri sürmüşlerdir. Meselâ, buna örnek olarak magnetit kristali (mıknatıs taşı) gösterilmektedir. Magnetit kristali, piramit biçiminde iki kristalin taban tabana yapışmasından meydana gelmiştir. Bu durumun manyetik fenomenle bir ilişkisi olması gerektiği de üzerinde durulan alternatifler arasında bulunmaktadır.

Konudan daha fazla uzaklaşmamak için tekrar Drbal ve piramidin biçimine dönüyoruz. Onun daha başka ne gibi yararları

olabilir?

"Daha birçok yararları birer birer ortaya çıkarılmaktadır." diyor Drbal ve şöyle devam ediyor: "Son zamanlarda şapkaların biçimi zihnimi kurcalamaya başlamıştı. Eski büyü cadıların şapkaları acaba niçin koni biçimindeydi? Birçok dinî merasimlerde giyilen alışık olmadığımız biçimlerdeki şapkaları bir düşünün. Bu biçimler için bir sebep olsa gerek... Piramit biçimindeki şapkalarla denemeler yapmaya başladım. Onları deneme mahiyetinde giyenlerin başağrılarından kurtulduklarını gördüm. Eğer bir fayda görmeselerdi elbette çıkarıp atacaklardı. Hiç şüphesiz her şapka özellikle ayrı ayrı insanlar için yapılmalı."

Siz de Deneyebilirsiniz

Piramit gerçekten de jilet bıçaklarını bilemeye yarar mı? Ülkemize döndüğümüzde yaptığımız şeylerden biri hemen birer tane kartondan Keops Piramidi modeli hazırlamak oldu.

Çok geçmeden diğer arkadaşlar da piramitlerini yapmakta gecikmediler. Hemen belirtmeliyiz ki, kullanılmış jilet bıçaklarımız piramidin içinde bilendi. Her kullanıştan sonra tekrar piramidin içine bıraktık, her seferinde orijinal keskinliklerini yeniden kazandılar.

Eğer bunun denemesini siz de kendi kendinize yapmak isterseniz şemada boyutları verilen piramidi deneyebilirsiniz. Kalın kartondan dört adet üçgen kesiniz. Karton buru-

şuk ya da kıvrımlı olmasın. Üçgenlerin tabanı 23.81 cm ve yan kenarları da 22,54 cm olsun. Bant ile köşelerden yapıştırın; taban-tepe arasındaki yükseklik 15,24 cm olmalıdır.

Piramidinizi bir düz kâğıt üzerine koyun ve çevresini kurşun kalemle çizin. Meydana gelen kareyi, dörde bölecek şekilde iki doğru çizin. Bu çizgilerden birini, bir pusula kullanarak, tam kuzey-güney doğrultusuyla çakıştırın. Kuzey-güney ekseninin tam ortasına 5 cm yüksekliğinde bir boş kibrit kutusu yerleştirin. Bu yükseklik aynı zamanda piramidin yüksekliğinin üçte biridir. Birkaç defa kullanıldıktan sonra körlenmiş bir jilet bıçağını boş kibrit kutusu üzerinde kuzey-güney doğrultusunda yerleştirin. Keskin kenarlar doğu-batı doğrultusunda olmalıdır. Sonra piramidi tepe noktası tam jiletin üzerinde olacak şekilde yerleştirin. Bileme etkisinin ortaya çıkabilmesi için kuzey-güney doğrultusunun tam olarak ayarlanması gerekmektedir. Piramidiniz herhangi bir elektrik cihazı üzerinde bulunmamalıdır. Kör jilet bıçağı tekrar kullanılabilir hâle gelmesi için piramidin içinde 6 gün kadar kalmalıdır. Altı günden sonra, her kullanışta tekrar piramidin içinde bırakmak suretiyle devamlı olarak, uzun süreler kullanabilirsiniz.

Çeşitli Piramit Ölçüleri

Yükseklik (cm)	Taban (cm)	Yan Kenarlar (cm)
5	7,85	7,47
10	15,7	14,94
15	23,56	22,41
20	31,41	29,89
25	39,27	37,36
30	47,12	44,83
35	54,97	52,31
40	62,83	59,78
45	70,68	67,25
50	78,54	74,73

Piramidin hacmi mumyalanacak maddeden on kere daha büyük olmalıdır. Bu de-

neyler için kullanılan piramidin yüksekliği 15,7 cm'dir.

Çok çabuk bozulan koyun beyni dayanıksızlığına rağmen, Bay Martin, 49 gün süreye piramit içinde kalan koyun beyninde hiçbir kokuşma olmadığını saptadığını özellikle belirtmektedir.

Acaba piramidin jilet bilemek ve besin saklamaktan başka yararları var mı? Acaba bitkilerin büyümesi, suların temizlenmesi bu yolla sağlanabilir mi? Piramit enerjisinin ruhsal güçle bir ilişkisi var mıdır? Bunu henüz bilemiyoruz.

Çeklerin "psikotronik enerji" diye isimlendirdikleri enerjinin yine onların ileri sürdüklerine göre, iki jeneratörü bulunmaktadır: kozmik jeneratör ve biyolojik jeneratör. Onların görüşüne göre piramit bir kozmik jeneratördür.

Alşimi (simya) öğrencilerinin çok iyi bildikleri gibi eski Mısır âlimleri bilgileri piramit mimarîyle kodlayarak sindirmişlerdir. Onlara göre mimarlık, insanların birbiriyle haberleşmesi için yazıdan daha ideal bir vasıttır. Alşimi araştırmalarına göre enerji serbestleştirilmesinin gizli yolları binlerce yıl öncelerinden beri bilinmekteydi.

Bu acayip enerjinin piramidin biçimiyle olan ilişkisi ne olursa olsun, modern bilginlerimizin kafalarını allak bullak etmiş durumdadır. Modern elektronik cihazlarımızın ölçümlerini de karmakarışık hâle getirmiştir.

1968'de Kahire yakınındaki Ayn Şems Üniversitesi'nden bir grup bilim adamı bir milyon dolarlık bir projeye Gize'deki Kefren Piramidi'ni röntgen ışınından geçirmeyi denemişti. Keops'un kardeşi Kefren tarafından M.Ö. 2200 ilâ 2700 yılları arasında inşa edilmiş olan bu piramit hemen hemen Keops Piramidi'nin aynıdır.

Her gün 24 saat çalışarak, bir yıl süreye bilgisayarlar ve uzay çağının elektronik cihazları kullanılarak piramidin içlerine kadar

nüfuz edilerek manyetik teyp kayıtları yapıldı. 6 milyon tonluk piramidin kütlesi altında bilim adamları bazı gizli mahzenler bulacaklarını sanmışlardı. Hatta bu yolla Kefren'in mumyasının bulunduğu noktayı bile saptayabileceklerini düşünmüşlerdi.

1969 başlarında proje doruğuna ulaşmış bulunuyordu. IBM-1130 modeli bilgisayar da Ayn Şems Üniversitesi'ne geri getirildi. Bilim adamları binlerce saatlik mesailerini harcamışlardı. Piramidin metrelerce uzunluğundaki bant kayıtları yapılmıştı. En nihayet, 1969 Temmuzunda bu çalışmaların başkanlığını yapmış olan Dr. Gohed "The Times of London"da ilk açıklamasını yaptı: "Piramidin içinde her ne hâl var ise, bildiğimiz bütün fen ve elektronik kanunlarını alt üst etmiştir."

The Times'da bir muhabir olan John Tunstall uçakla hemen Mısır'a gelmişti. Dr. Gohed piramitlerle ilgili bantlardan birisini bilgisayardan geçirirken dinledi. Aynı bantı bir gün sonra tekrar dinlediğinde tamamen değişik sesler ve titreşimler alındı. "Bu bilimsel olarak imkânsızdır!" diye bağırıyordu Dr. Gohed.

Fakat bütün bunlar yine de bilim adam-

larının gözleri önünde olan şeylerdi. İlk kayıtlarla gizli mahzenlerin ya da gizli tabutların yerlerinin bulunacağına dair ümitler artmıştı. Fakat sonunda kayıtların hiçbir işe yaramayacak, üstelik araştırmacıların kafalarını allak bulak edecek kadar anlamsız olduğu anlaşıldı. Röportajı sırasında gazeteci Tunstall şöyle sormuştu: "Bizim bugünkü anlayışımızın ötesinde bir gücün bütün bunlara sebebiyet verdiği tamamen anlaşılırmıdır?"

Dr. Gohed, The Times'da bu soruyla ilgili olarak şunları söylemişti: "Ya piramidin geometrisinde muazzam bir yanlışlık var, ya da bizim açıklamalarımızın ötesinde bir esrar var. Artık siz buna okültizm mi dersiniz, firavunun lâneti mi dersiniz, bilemem... Piramidin içinde bildiğimiz kanunları alt üst eden bir güç vardır."

Bu mahiyeti bilinmeyen gücü Çekler yıllarca önce "Piramit gücü" olarak nitelenmişlerdir. Bugün modern bilginlerimiz en modern cihazlarıyla bu güce dayanıp kalmışlardır. Çek araştırmacılar bu esrarengiz gücü keşfetmeye başlamış bulunmaktadır.

Yararlanılan Kaynak:

"Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar"

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

3 HAZİRAN	Değişime Doğru Dejenerasyon	Zülâi ÇEVİK
10 HAZİRAN	Ruhsal Söyleşiler (Video Film Gösterimi)	(BİLYAY Vakfı ve MİAD Başkanı) Ergün ARIKDAL
17 HAZİRAN	Uyum Süreci ve Anlayışın Gelişimi	(İRAD Üyesi) Kenan YILMAZ
24 HAZİRAN	Duygusalılık ve Esneklik	(MİAD Üyesi) Ahmet HIZVEREN

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kufu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

YENİ İNSAN

* Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER *

(Nisan '95 Sayısından Devam)

YENİ İNSAN OLMA YOLUNDA

SUURSAL gelişim bakımından gelecekte varacağımız noktayı doğruya en yakın bir şekilde belirleyebilmek ve o noktadaki şuurusal durumumuz hakkında doğruya yakın tahminlerde bulunabilmek için, bu gelişim çizgisinin nereden ve nasıl gelip, nereye doğru gittiğini bilmekte yarar vardır. Öyleyse beşerî şuurun gelişimi nasıl olmuştur, yani bu noktaya nasıl geldik, önce buna bakalım:

İnsan şuurı, "bağlı şuur" ve "beden dışı şuur" olmak üzere iki çeşittir. "Bağlı şuurumuz", bedene bağlı dünyasal/beşerî şuurumuzdur. Bedeni bir ömür boyunca "canlı" tutmak için "beden dışı" (kült) şuurumuzun % 20 kadar bir kısmını dünya bedenimize projekte etmemiz gerekmektedir. Başka bir ifadeyle, % 20'lik bir şuur konsantrasyonu bu biyolojik yapıyı hayattar kılmaya yetiyor. Söz konusu % 20'lik şuur projesiyonu dünya fizik bedeninin niteliklerine göre ayarlanmış bir şuur tezahürüdür.

Başka bir ifadeyle, ruh varlığı olarak, bu insan bedeniyile bu yaşamda (kuşkusuz, "yaşam plânı"mıza göre) yapacağımız fonksiyona en uygun ve yeterli şuur tezahürüne sahip bulunuyoruz. Ruh varlığı olarak enkarne olurken, şuurumuzun yanı sıra bütünsel irade ve iktidarımızın da bir kısmını bedenimize yansıtıyoruz. Şimdi konumuz sadece şuur olduğuna göre, bireysel irade ve iktidarımızı (ki bunlar "şuur"la birlikte ruh varlığının en belirgin üç niteliğidir) şimdilik bir kenara bırakıyoruz.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bugünkü şuurumuz, zaman ve mekân şartlarına, bugünkü ve buradaki tezahürümüze ve fonksiyonu-

Bireysellik dönemi sürecinde köhneleşmiş realiteler içinde edindiği putlar dünya beşerini daima atalete sürüklemiştir.

muza en uygun miktardadır. Binlerce yıllık bireysellik gelişim süreci içinde değişik zaman/mekân ve realite (merhale) şartlarından geçerek/gelişerek ve değişerek bu günlere geldik. Gelişim, değişim ve yenilenme süreci durmadığına göre, şuurusal gelişimimiz de, içinde bulunduğumuz ve uyum sağlamaya çalıştığımız zaman ve mekân şartlarına göre giderek değişmektedir. Bunu örneklemek gerekirse, şu andaki şuur kapasitemizle taş devrine gitmiş olsaydık, veya o insanı o zamanki şuuruyla 21. yy'a getirmiş olsaydık, ne biz ne de o bulunduğumuz mekânla uyum sağlayamazdık. Bu öylesine yumuşak geçişlerle meydana gelmiştir ki, insanı yaşadığı ortamdaki soyutlamadan bu günlere getirmiştir. Ama yukarıda verdiğimiz iki uç örneği göz önüne aldığımızda, bu durum çok

Istıraplı bir gelişim süreci "yeni insan"ı ortaya çıkarmaya zorluyor. Bu süreç içinde insan insanın gelişiminden sorumludur. Kimse kimseye kötülük yapamaz. Çünkü "kötülük" diye bir şey yok. Her şey küresel anlamda pozitif ve iyi...

açık ve seçik bir şekilde görülür.

KIYAM ETTİRİCİ ETKİ

Bugünkü realite insanının şuur düzeyi ile otomatizm ya da şeriat realitesi insanının şuur düzeyleri nasıl birbirinden farklıysa, bugünkü insanın şuur düzeyi ile 3000 yıllarının insanının şuur düzeyi birbirinden çok farklı olacaktır. Bu başkalaşma ve yenileşme kaçınılmaz bir şuarsal gelişim sürecidir. Çünkü insan ne kadar kalın "kabuklar" içinde olursa olsun, eninde sonunda devre sonunun ve zamanın kıyam ettirici baskısına uyararak, kabuklarında meydana gelecek olan çatlaklardan yararlanmasını bilerek, hasta

benliğini ilâhî ışık'la yıkayacak, onu pozitifleştirecektir.

Söz konusu "kıyam ettirici etki"nin farkına varıp, gereğini yerine getirerek (yani uygulama ile), içinde bulunduğu zaman ve mekânın gerektirdiği şuur düzeyine ulaşana kadar, özellikle olaylar ve eprövlere silsilesi içinde halet yaşamak zorundadır. Olayların ve eprövlere yinelenerek üzerimize üzerimize gelmesi, sürekli bir ıstırap, şanssızlık ve mutsuzluk olarak algılanır. Ama bu dünya beşeri için bu dünya okulunun gerekli olan öğretim sistemidir. "Yeni insan"ın doğması için dünya okulunda bu şekilde yaşamaktan başka yapacak bir şey de yoktur.

Bu gelişim süreci içinde, aldığımız tesirin gereğini yerine getirdikçe de şuurlanmaktan başka yapacak bir şey bulunmamaktadır. Yine bu süreç içinde ve bu tekâmül kervanının yolcuları olarak hep birlikte aynı zaman ve mekânda bulunuyoruz ama aldığımız etki hepimiz için başka başkadır. Söz konusu başkılığın nedeni de şuur düzeylerimizin farklılığındandır.

Beşerî yaşam içinde, kendi şuur düzeyimize göre; pek çok beşerî amaçlarımız vardır. Bunların hepsi bizleri asıl hedefimize, yani bu hayata doğuş amacımıza götüren "ara hedefler"dir. Söz konusu beşerî hedefler, bizi asıl büyük hedefimize götüren gerekli atlama taşlarıdır. Bunlar gerekli olduğu kadar da tehlikelidir. Çünkü çoğu zaman bu ara hedefleri ana hedef zannedip, takılır kalırız. Oyalanırız, hatta birkaç ara hedefle bir ömür tüketir, bedeni terk edip kendi kendimizi sorguya çekmek üzere geriye baktığımız zaman, masallardaki gibi, "Az gitmişim, uz gitmişim, dere tepe düz gitmişim. Meğerki bir arpa boyu yol gitmişim." deyip yanarız, kahroluruz...

YENİLENME SÜRECİMİZİ SÜRDÜRMEK

Bu bakımdan şuurulu faaliyet için gerekli ve yeterli olan şey, beşerî ara hedef ve amaçlarla özdeşleşmeden, sabır, irade ve çabayı da elden bırakmadan yenilenme sürecimizi devam

ettirmektedir. Bu, aynı zamanda sabırlı tahammülü takviye edici bir tutumdur. Sabırlı tahammül de, plânımızın yardımına lâıyk olmaya en elverişli hâldir.

Gözden geçirmeye çalıştığımız böyle bir şuursal gelişim süreci içinde belirli bir konudaki şuurlanma, geçmişten gelen ve artık işi bitmiş bazı sonuçları da siler. "Yeni olan"a yer açmak ve ileriye doğru hareket edebilmek için, şuurlanılan konunun uygulamasının da yapılması, halletinin yaşanması (hatta derinlemesine yaşanması) gerekir. Çünkü "bilmek" başka, "yapabilmek" başkadır. Çünkü "yapabilmek" şuurlanmayla ilgilidir. Bir tek konunun şuuruna varabilmek, bazen birçok eylemin içine girip çıkmayı zorunlu kılabilir.

Ayrıca unutmayalım ki, varlık varlığın gelişiminden sorumludur. Bu sorumluluk çerçevesinde şuurlanan bir insan, şuurlanmamış olan kardeşlerini şuurlandırmakla yükümlüdür. Bu şekilde, bir tekâmül ortamında anlayış ve duyuştaki değişimi (ki bu "şuur değişimi"dir) tüm insanlar arasında yaygınlaştırır. Şuurlanmadaki en büyük ve topyekûn değişimin adı ise "uyanmak"tır. Bir plânsal yapılanma içerisinde her şey, mantallerin biraraya gelmesiyle gerçekleşecek olan "uyanmak"tır. Bu "uyanma"nın getireceği "evrensellik olgusu", "evrenselliğini fark etme olgusu" bizim "yeni insan" olmamızı sağlayacak tek etmendir.

Bizleri bu günlere getiren şuursal gelişim yolumuzu bu şekilde gözden geçirdikten sonra; bu yolun 3000'li yıllara doğru uzanan kısmını da elimizdeki bilgiler ışığında tahmin edebiliriz.

Kıyam etmiş (uyanmış) insanın en belirgin niteliği; kendisini kıyam ettiren (uyandıran) o evrensel etkiye dünya çapında da olsa uyum sağlamış olmasıdır. Zaten şuurlanmayla uyum arasında organik ve içten bağlantılı bir ilişki vardır. İnsan gelişiminde şuurlanma ve uyum, birbirini tamamlayan iki kavramdır. Çünkü varlığın şuur alanının uzanabildiği / yayılabildiği

yerler, onun uyum sağlayabildiği yerlerdir. Söz konusu şuursal gelişim süreci içinde 3000'lerin "yeni insanı" her şeye (en azından dünya çapında ve bizim evrenin bu köşesinde) uyum sağlayabilme gücüne de ulaşmış olacaktır.

Uyum sağlayabilmek, büyük ölçüde insanın kendi içsel (egosuyla, beden şuuruyla ilgili) sorunlarını halletmiş olmasıyla yakından ilgili olduğu için, "yeni insan" büyük ölçüde kendini tanımış insan olacaktır. Başka bir ifadeyle, "içsel evrenselleşmesini gerçekleştirmiş insan olacaktır" yeni insan...

Kendini tam mânâsıyla tanımış olmak ise; suretin mânâ ile bir olması demektir ki, bu da içsel "bir"liğin kazanılması ve bunun sabitleştirilmesidir. Bu "bir"likteki başat etki ruhsal etki olacaktır. Yani beden içinde ruhsal hayatı yaşamının tadını "yeni insan" çıkaracaktır. Kendini tam olarak bilen yetkin insan tek başına kendisinin bir şey olmadığını farkına o zaman varacaktır. Bu fark edişle, plânına daha sıkı sarılma ihtiyacını hissedecek, plânıyla bir olduğunun huzurunu tüm varlığında duyacaktır. Bu duyuşun ürpertisi içinde uyanıklığı biraz daha artacak, kendisini her an vazifeye hazır hissedecektir.

MANTAL GELİŞİM DÜZEYİ

Uyanmanın hemen hemen birinci şartı bireylerin mental bir birliğe ulaşmaları olduğundan, "yeni insan"ın genel manzarasının en belirgin özelliği mental birlik olacaktır. Uyanmadan önceki bireysellik süreci boyunca mantalin temizlenmesi ve tasfiyesinin tamamlanmış olduğundan, insanlık topyekûn "mantal gelişim düzeyi"nde yaşıyor olacaktır. Bu ise, şimdiye kadar bu gezegende görülmemiş ruhaniyet (spiritüellik) dönemidir.

Mantal gelişim düzeyinin liyakatini elde etmiş olacak olan "yeni insan", bu düzeyin gereği olan şuur kapasitesiyle, kendisini evrenle bir kılan YÜCE BİLGİ KİTABI'nın uygulamasını yaptıkça, kendisini öteki insan kardeşleriyle ve

her şeyle daha çok bütünleşmiş hissedecektir. Kıyam etmiş (uyanmış) olmalarına rağmen, kendisiyle aynı hızda şuurlanmakta zorluk çeken kardeşlerinin durumu belki de kendisini hüznendiren en belirgin sorunu olacaktır.

Üçbinlerin yeni insanı YÜCE BİLGİ KİTABI'yla kurulmuş olacak olan (dünya çapında) evrensel ortak alana uyum sağlamış ve bu uyumun gerektirdiği şuur düzeyinde, tek yönlü olmayan insandır. Düalitenin işva sınavlarını çoktan geride bırakmış, küresel hayat anlayışına göre idrakinin (anlayış kapasitesinin) boyutlarını artırma yolunda çaba harcayan, vicdanının sesini dinlemeye alışkın ama vazifesi için olağanüstü gayret gösterebilen insandır. "Yeni insan", yardımlaşma ve dayanış-

ma şuurunu içinde maddenin kullanılmasını, sadece vazifesinin yerine getirilmesi olarak gören insan olacaktır.

Bu anlayışla; beden ile spiritüellik arasında büyük bir bağlantı olduğunu da keşfetmiş olacak olan "yeni insan", bu keşfinin sağladığı yeni olanaklarla bedene hâkimiyeti daha çok artacak ve özellikle (bedenin) psişik işlevlerinin kendisine sağladığı avantajları, bulunduğu mekânı ve öteki insan kardeşlerini geliştirme yolunda kullanmanın hazzını içereninde hissedecektir. Bedene olan bu hâkimiyetiyle hastalıklara ve yaşlanmaya karşı güçlenmiş olacaktır. ■

İnsanı evrenle bir kılan Yüce BİLGİ KİTABI

(Devamı Gelecek Sayıda)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

6 HAZİRAN	İnsanın Gelişimi	Kenan YILMAZ-Nursemin TUSKAN
13 HAZİRAN	Uyum Nasıl Sağlanır?	Engin EMİR
20 HAZİRAN	Dünya Plânetine Bakış	Cengiz CEVRE
27 HAZİRAN	Geçmiş Uygarlıklar ve Günümüz Uygarlığı	Elvan ÖĞÜT-Barış ÖĞÜT

● GENÇLİK SEMİNERİ (Saat:19.00-20.00)

16 HAZİRAN	Doğmadan Önceki Hayatımız, Ölüm, Tekrardoğuş, Hayatın Amacı	Elvan ÖĞÜT-Engin EMİR
23 HAZİRAN	Kendini Tanımanın Temelleri	Cengiz CEVRE-Kenan YILMAZ
30 HAZİRAN	Varlıksal İlikeler	(MTİAD Üyesi) Fulya AYKAC

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

AYRINTI KİTABEVİ

10 HAZİRAN Söyleşi: Sevginin Ayrımsızlaşması Engin EMİR

Yer: Ayrıntı Kitabevi, 1719 Sk. 18/A (Eski Belediye Sokağı) Karşıyaka/İZMİR
Saat: 14.30

ADANA

17 HAZİRAN Uyum Süreci ve Anlayışın Gelişimi Kenan YILMAZ

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat: 1 D: 2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29
Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RİTİMLERİN SİHİRLİ DÜNYASINA YOLCULUK

Mélik NGUÉDAR

Çev: Alin ASLAN

"15 -20 milyar yıl önce evrenin yaz sayfası dağıldı ve tarihimiz başladı. Bu mutlu olay hatalı bir şekilde Big Bang (Büyük Patlama) diye adlandırıldı. Bu tasvir hatalıdır çünkü bir tek sesin bile ortaya çıkabilmesi için bu olayın üzerinden milyarlarca yılın daha geçmesi gerekmiştir. Bu olanağı kulakların duyabilmesi ve böylece seslerin doğması için ise daha da fazla zaman geçmiştir. Tarihimizin başlangıcını şöyle de açıklayabiliriz: 15 milyar yıl önce evrenin beyaz sayfası parçalar hâlinde uçmuş ve ritim doğmuştur. Çünkü bu nötron ve protonların konsantrasyonundan, önce vuruşlar çıkmış, bu da galaksilerin, güneş sistemlerinin, gezegenlerin ve insanın oluşumunu hızlandıran 'kalp atışları' olmuştur. Bu büyük patlama kavramıyla bir gerçeğe dokunuyor olabiliriz: Hindular yaratılışın merkezinde büyük patlamanın ritminin tohumunun, yani 'Nada'nın var olduğuna inanıyorlar. Tibet'in Ölüler Kitabı'ndaki bir pasajda gerçeğin özünün 'uzaktan gelen binlerce gökgürültüsü gibi yankılandığı' söylenmektedir. Evet, başta gürültü vardı. Gürültü ritmi doğurdu. Ritim ise geri kalan her şeyi."

Düşüncelerini bu şekilde ifade eden kişi bir "rock"çidir. Adı Mickey Hart ve ABD'de en tanınmış rock gruplarından Grateful Dead'in bateristidir. Woodstock'da 1969'lardan beri var olan Dead, hipi efsanesinin son takipçilerindendir. Bu efsaneyi 2000 yıllarında yaşatmak için azimle çalışırken, günümüzde de milyonlarca hayranı tarafından takip edilen güçlü isimler arasına girmeyi başarmıştır.

Woodstock'dan bu yana bir hayli değişiklikler olmuş ve Mickey Hart mesleğinin en eski geleneklerde yer aldığını fark etmiştir. Binlerce yıldır insanlar ritimlerin, spiritüel şuurun sihirli kapılarını açtığını biliyorlardı. Mickey Hart da, ritimlerin gizemini araştıran bir etnomüzikolog olmaya karar verdi. Mitoloji uzmanı Joseph Campbell gibi bilirikşilerin yardımıyla, rock bateristi Hart, her biri birer efsane olmuş yaşayan trampet ustalarıyla dostluk kurmayı başardı. Tabla çalan Hintli Alla Rakha'dan Nijeryalı perküsyonist (*) Babatunde Olatunji'ye, tar ustası Hamza ed Din'e kadar herkes araştırmalarının samimiyeti karşısında en değerli sırlarından bazılarını kendisine açtılar. Brooklyn'de büyüyen Mickey Hart da kendini bugün hayal edilebilen en büyük inisiyatif yolculuğa doğru sürüklenir buldu. Özellikle Ray Lama'nın bize ilettiği güzel ritmik mesajı, öğrenci olarak çok iyi anlamış, kendisi de yaptığı araştırmalarını bize "Ritimlerin Sihirli Dünyasına Yolculuk" adlı yapıtında aktarmıştır.

Hart'ı dinlerken ilk önce kavradığımız şey, tıptan dine kadar, tüm sosyal yaşamlarını düzenlemek için vurmaları çalgıları kullanmış olan kültürlerin çok çeşitli olduğuydu. Sadece Batı toplumu trampet ustalarından şeytandan kaçır gibi uzak durmuş, hatta müziğinden onları atmıştır. Mickey Hart kitabında ritimlerin Batı sahnesine nasıl askerî yoldan döndüklerini anlatmak için bir bölüm ayırmıştır.

Yeri gelmişken, enstrümanların çeşitliliğinin, farklı çalma şekillerinin ve ritimlerin farklı kullanılışlarının ardında derin bir birliğin ortaya çıktığını da ekleyelim. Hart bunun o kadar iyi farkına varmıştır ki kendine yol gös-

(*) *Vurmaları çalgılar çalan müzisyen.*

terci ve arkadaş olarak Joseph Campbell'i seçmiştir. Rehberi ona dünyadaki mitlerin ardında yatan arşetiplerin ritimlerle dans eden zihinlerde nasıl geliştiğini göstermiştir. Müzik şüphesiz mitolojilerin ilk dili olmuştur. Çünkü müzik insanları kolay cezbeder, ister ortaya çıksın, isterse oturduğu yerden olsun insanı dans ettiren hoş bir dildir.

Müzik bugün de çekiciliğini devam ettirmektedir. İnsanları çılgına çeviren ritimleri ortaya çıkarmak için milyarlarca dolar harcanmaktadır. Ritimler bu gezegende büyük bir güce sahiptirler. Sözün kısası tarih öncesi devirlerden beri hiçbir şey değişmemiştir. Fakat çoğu insan bunun farkında değildir. Müzikal ritimler bize bilgimiz dışında gelirler.

Mickey Hart'a göre, "endüstri toplumu" tüm toplumların en gürültücüsüdür. Tarih öncesi insanı herhalde toplumumuzda çıldırır. O kadar gürültü var ki... Fakat insan beyni çok elastik olduğundan yavaş yavaş buna da uyum sağlamıştır. Kulağımız korkunç bir gürültüde bile en ufak melodiyi fark eder, gürültüyü atar ve melodiyi duyar. Bu yaşamımızı sürdürmeye, hayatta kalmamıza yarayan bir şeydir.

TAŞ, DONMUŞ BİR MÜZİKTİR

Ya bugün ritimlerin sihiri ne durumdadır? Modern müzikal ritimler "kutsal" dan az da olsa bir şeyler koruyabilmişler midir? Mickey Hart kitabının sonunda, odunu kullanılacak ağaçtan, derisi alınacak dananın kesimine kadar trampet yapımını her yönüyle öğretmeye karar verdiği, tanınmış bir tatil yöresinin çocuklarıyla yaşadığı olayı anlatıyor. Çocuklar Mickey'e sormuşlar: "Modern dünyamızda bu tür ritüellere girişmek mümkün mü? Başka bir deyişle, şuurlu olarak kendimiz kutsal ritüeller, özellikle de ritmik ritüeller keşfedebilir miyiz?"

Cevabı ise: "Hem şuurlu hem de şuursuz bir mekanizma söz konusu. Birkaç arkadaşla çember yapıp oturduğunuz ve tartıştığınız zaman yeni bir mitoloji tohumu yaratırsınız. Çemberinizde konuşulanlar zamanla bir mite dönüşebilir. Grateful Dead'in konserleri yeni bir mitoloji niteliğinde. Joseph Campbell bizi kalabalık karşısında çalarken dinlemeye geldiğinde çok şaşırılmıştı. Kendisi için orada olanlar tam bir kutsal ritüeldi. Bu kadar insanın böyle bir toplulukta biraraya gelmesi

onu çok heyecanlandırmıştı. Bu nihayet, onun mumyalanmış hâliyle çalışmak zorunda kaldığı eski kutsal ritüellerin canlı bir yorumuydu."

"Fakat," diye ikaz ediyor biri, "rock topluluklarında özel bir tanrısallık töreni yoktur ki."

"Önemli olan sözle anlatılamayandır." diye cevap veriyor Hart. "Sözle söylenemeyen bazı şeyler, müzik ve ritimle ifade edilebilirler, sonradan alacağı şekli ise biz kararlaştıramayız. Konserlerimizden belki de çocuklarımız ve onların torunları bahsedecekler. Tabii mistik bir şekilde. Fakat bütün bunların ardındaki temel hiçbir zaman değişmez."

"Harekette düzen." Eflâton ritmi bu şekilde tanımlamıştır. Zaman için ise, "Sonsuz evrenin hareket hâlindeki sureti" demiştir. Zamanımda bu tür deyişler çoktu, fakat yarısını anlayamıyordum, Örneğin Biyolog-Yazar Lewis Thomas şunları söylüyordu: "Müzik, zihnin nasıl çalıştığını kendimize açıklamak için sarf ettiğimiz çabadır. Tam anlamıyla çalışan bir zihnin deneyimini yapmak veya işleyişini duymak istiyorsanız Matta'nın İncili'nde anlatılan La Passion'u (*) içinizde hissetmelisiniz. Aniden tüm insanlığın merkezî sinir sisteminin sesini duyarsınız." Bu sözlerden hiçbir şey anlamamıştım.

Bir de Profesör Blacking'in şu sözlerine kulak verelim: "Müzik bize sadece düzeni sağlamak amacıyla verilmiştir, özellikle de insan ile zaman arasındakini." Matematikçi mistik Fisagor ise şöyle söylemiştir: "Taş donmuş bir müziktir."

Simdi de yeni bir gizeme değinelim. Ritimlerden oluşmuş, ritimlerle çevrelenmiş; fakat buna rağmen annemizin karnından en basit ritmi, yani elimizi açıp kapatmayı bile beceremez bir hâlde çıkıyor. İlk ritmimiz ise süt emmek oluyor.

Bilim ritim konusunda önemli bir bilgiye sahiptir. Buna "garip çekim kanunu" deniyor. Evrensel bir prensip olduğu düşünülen garip çekim yasası 1665'de Hollandalı Bilgin Christian Huygens tarafından ortaya konmuştur. Kendisi şu konuya dikkatlerimizi çekmiştir: Eğer iki saati yan yana koyarsak kısa zamanda birbirlerine uyum sağlarlar ve mükemmel bir senkronizasyon (= eşzamanlılık) içinde

(*) İncil'de İsa'nın çektığı acıları anlatan bölüm.

çalışırlar. Eğer iki ritim hemen hemen aynı ise ve kaynakları yakınsa, her zaman birbirlerini çekerler. Neden mi? Bu konuda en iyi teori, doğanın ekonomik olduğu ve beraber işlemenin zıt işleyişten daha az enerji gerektirdiğidir.

Bir asırdan beri bilim bize, gezegenimizde zamanı yöneten ritimlerin giderek zenginleşen bilgisinden başka ne kazandırmıştır? Üst üste yığılan ritimler... En basit tek hücreli organizmalar bile belli seviyelerde titreşime sahiptirler. Bu titreşimler atomik, moleküler, hücrealtı ve hücresele titreşimlerdir. Beyindeki nöronların açık/kapalı dolaşımının ritmi, kalp atışlarının ritmi veya kırlangıçların baharda dönüşünün gizemli ritmi de cabası. Bizler bir ritim evreninde yaşıyoruz. Bu, zamanın hâkim olduğu bir evrende yaşıyoruz

anlamına da geliyor.

Grubumuz giderek daha da kuvvetli çalıyordu. Bu, misyonlarımızdan bir diğeri idi: Sesin sınırlarını keşfetmek. Yıllar boyunca Grateful Dead'in sesini çarpıtmadan güçlü bir ses hacmiyle olabildiğince açık ve kesin kılabilmek için milyonlar harcadık. O zaman, sesi aşırı yükseltmenin daha önce hiç duymadığımız görünmeyen boşluklar ve akımlar ortaya çıkardığını fark ettik, bu da bizi toplu hareketi ele alış tarzımızı gözden geçirmeye itti. Akustik sistemler geliştikçe müziği salonun arka tarafında tekrar canlandırmanın mümkün olduğunu ve halk tarafından nasıl duyulduğumuzu kestirmenin yolunu bulduk. Bu bilgi yankıyı yönlendirmemize ve halkın ritimlerine katılımını artırmamıza katkıda bulundu. ■

İSTEK ve SORUMLULUK

Fulya AYKAÇ

HER ŞEY istekle başlar, istekle biter. Bizim adımlarımızı isteklerimiz ayarlar. Bizler her şeyiyle sorumluluk taşıyabilecek bir düzeye gelmiş varlıklarız ve her istek bir sorumluluk getirir. O hâlde tüm isteklerimizi kontrol altına almak zorundayız. "Benim bu isteğim acaba ne sonuç getirir?" diye düşünmenin çok yararı vardır.

Yeryüzünde her şey istektir. Ancak bu isteğin niteliğini seçmek bizim elimizdedir. Sırf nefsanî davranmak da, tamamen verici bir değer seçmek de bizim elimizdedir. Ayrıca bu iki seçenek arasında binlerce seçenek daha vardır. Ve varlıklar bu seçenekleri kullanmakta serbest bırakılmıştır.

Kaderimizi kendimiz yazarız. Bizim almımıza hiçbir şey yazılmamıştır. Kalem de biziz, defter de. Yasalara isyan etmeye veya yardım istemeye hiç gerek yoktur. Zaten her an bir yardım mekanizması içindeyiz. Eğer bir rahmet, bir esirgeme, bağışlama içinde olursak bir nefesten ötekine yetişebilir miyiz?

İSTEKLERİMİZ VİCDANIMIZA UYMALI

Tekâmül süreci içinde isteklerimiz tatmin olur, arzularımız yerine gelir. Ancak bizim her istediğimiz tekâmüle hizmet etmez. Bu gereksiz isteklerimizin gerçekleşmemesinden daha büyük bir yardım olabilir mi?

İsteklerimizi kontrol etmek zorundayız. Neyi, nasıl istiyoruz? Bize verilenlerin hakkını yerine getirdik mi? Hakkaniyetle ve adaletle davranmayı becerebildik mi? İnsan hakkında ne düşünüyoruz? İnsanı anlamak, sevmek, hoş görmek, insanı insan olarak kabul etmek konusundaki uygulamalarımız nasıl?

"Her şeyin hayırlısını istemek" formülü bizim için ne anlama geliyor, hiç düşündük mü? Hepimizin içinde bizden yana çalışan bir mekanizma vardır ki, biz ona vicdan sesi diyoruz. Vicdanımızın sesini dinlemenin tekâmül açısından büyük yararları vardır. Ama acaba vicdan sesinin gür olarak çıkmasına hizmet edebiliriz mi? Yoksa birkaç küçük menfaat için onu hep susturuyor muyuz?

Kendimizi bulmamız, tanımamız, tekâmülümüzü hızlandırıcı isteklere yönelmemiz için vicdanımızın sesini dinlememiz gerekiyor. ■

BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

Derleyen:
Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

UFO belgeselinde bir grup UFO gözle-
miyle ilgili resimler için şu açıklama yapılmıştı:

*"UFO kısa adıyla bilinen Tanımlanama-
yan Uçan Nesnelere, Dünya semalarında on-
larca yıldır insanların dikkatini çekmeye de-
vam ediyor. Bu fotoğraf 1978'de Brezilya'da
çekilmiş. Bu fotoğraf 1975'te İsviçre'de çekil-
miş. Bu 1971'de Avusturya'da; bu 1987'de
Kanada'da; bu da 1977'de Almanya'da gö-
rüntülenmişti..."* Bu şekilde program spikeri
birçok gerçek UFO fotoğrafını art arda tanıttı.

Ekranında izlenen UFO fotoğraflarının so-
nuncusu George ADAMSKI'ye ait olanlardı.
G.ADAMSKI'yi Ruh ve Madde Dergisi'nin eski
okurları çok iyi tanır. Gözlemleriyle ilgili uzun

uzun yazı dizileri yayınlamıştık. Program spike-
ri George ADAMSKI'yi ve çektiği UFO resimleri-
ni şöyle tanıtmıştı:

*"1964'te George ADAMSKI kamerasını
kullanarak ilk defa hareket hâlindeki dünya
dışı bir uzay aracının resmini çekmiştir. Filmle-
ri bu uzay araçlarının ilginç uçuş şekillerini
göstereyor. Bu resim, uzay aracının altında
kondansatör vazifesi gören parçaları da içere-
mektedir. ADAMSKI tarafından çekilen bu film
aynı zamanda çok küçükmüş gibi görünen, fa-
kat oldukça teknik bilgi gerektiren bir telemet-*

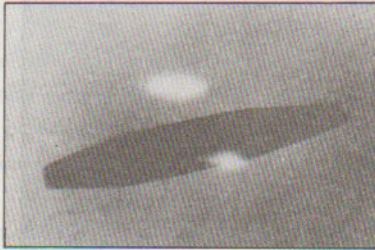

George ADAMSKI

G. ADAMSKI tarafından çekilen
Venüs tipi uçandaire

re diskini de gösteriyor. George ADAMSKI aynı zamanda ABD, Palomar Dağı'nın yamacındaki evinde bulunan gök dürbünüyle çalışan amatör bir astronomdur. 1946'da dev bir puro şeklinde UFO çekmişti. Çok geçmeden bu ana gemiden çıkan daha küçük UFO'lar gözüne iliştiğinde çok şaşırılmıştı. Buna rağmen bu şaşırtıcı manzaranın da birkaç poz resmini çekmeyi başarmıştı. İşte bu yabancı uzay makinelerinin resimlerini çektikten sonra ADAMSKI'nin yaşamının akışını değiştiren bir olay oldu: 20 Kasım 1952'de ilk kez insan görünüşlü bir uzaylıyla iletişim kurmuştu. İniş yapmış ve yerde duran bir UFO ile yüz yüze geldiği o gün California'da bir çöl kanyonunda bulunuyordu. Uzaydan gelen ziyaretçi, ADAMSKI'ye, karşılaşmalarının tesadüf olmadığını, aksine kendisine verilecek bir mesajı olduğunu söyledi. Bu mesajında uzaylı, ADAMSKI'yi nükleer bombaların patlatılmasının yarattığı tehlike konusunda uyarıyordu. Bu silâhların kullanımının uzaydan gelenleri ve onların vatanlarını da tehlikeye atabileceğini söylüyordu. Uzaylılar ADAMSKI'den bu mesajı yaymasını istemişlerdi. Uzaylı bir süre

George ADAMSKI tarafından resmi çekilen ana gemiye ait resimler (1946)

sonra tekrar döneceğine ve ADAMSKI'yle tekrar buluşacağına dair söz verdi ve ayrıldı. Gerçekten de ADAMSKI daha sonraki zamanlarda kendisine daha anlamlı ve geniş kapsamlı mesajların verildiği uzay uçuşlarına katıldı. Bu mesajlar; insan ırkının, üzerinde yaşadığı dünyayı daha değişik ve küresel bir açıdan görmesine yardım edecek bilgiler içeriyordu. ADAMSKI gerçekten de kalan zamanını söz konusu mesajı yaymaya harcamıştı. Daha sonraları Danimarkalı Hava Bnb. Hans PETERSON da kendisine katıldı."

H.PETERSON ekranda ADAMSKI'den şöyle bahsediyordu:

"Gördüğünüz gibi, çöldeki öteki temas-tan sonra, GEORGE'da bunun son olmadığı konusunda bir his uyanmıştı. Birçok uçuş oldu ama, özellikle bunlardan birinde daha küçük UFO'ları atmosferimize bırakan çok büyük bir ana geminin güvertesine götürüldü. Orada bilge bir uzaylıyla tanışmıştı. İşte bu deneyiminden sonra GEORGE 'Uzay Gemisinin İçinde' adlı kitabını kaleme aldı."

Uzaydan gelenlerle doğrudan iletişim kuranlardan biri de Amerikalı Roket Mühendisi Dr. DANIEL FRY'dir. 4 Ocak 1949'da Dr. FRY ilk kez dış uzaydan gelenlerle iletişim kurduğu zaman ona; insanoğlunun kendi yarattığı şeyler yüzünden kendi kendini toptan yok etme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu belirtilmişti. Ayrıca, "birleşik bir dünya" kavramının anahtarlarının; insanların birbirlerine karşı duyacakları anlayışta olduğunu da vurgulamışlardı.

Dr. FRY deneyimini birkaç cümleyle şöyle özetliyordu:

"En anlamlı tecrübemin, uzaydan gelebilecek olası bir istilânın nedenini bir türlü anlamamam olduğunu söyleyebilirim. Doğrusunu söylemek gerekirse, amaç bu gezegeni canlı tutmaktır. İlk öğrenmemiz gereken de, birbirimizle nasıl anlaşmamız gerektiği hususudur. Oysa biz öyle yapmadık..."

UFO belgeselinde "uzaylı varlık" dünya insanının bu tutumuyla ilgili görüşünü şöyle ifade ediyordu:

Dr. Daniel FRY

"Sizin bilimsel başarınızdan sorumlu olanlar, yarattıkları yok edici güçlerin anlamını kavradığı zaman, üzerinde yaşadığınız ve tüm varlığınızı borçlu olduğunuz gezegeninizi yok ettiğinizi anlamaya başlayacaklar. Biz burada barışın ve anlayışın hâkim olduğu bir gezegene gözlerinizi çevirmek, ümit vermek, desteklemek ve dikkat çekmek için bulunuyoruz. Bu gezegen evrensel kardeşliğin kozmosun yaratıcı gücüyle aynı anda var olduğu bir yerdir. Biz sizi, tarafımıza çekmeye çalışan Galaktik Federasyon'daki kardeşleriniziz. Düşünceleriniz kendinizi yok etme eyleminden uzaklaşıp, sonsuz evrensel bilgi ve anlayış ufkuna yaklaşıncaya kadar size katılamayız."

Dr. FRY, uzaylı ziyaretçilerle yaptığı temasları ve deneyimlerini anlattığı "Dünya İnsanına" adlı bir kitap yazmıştır. Hâlâ seyahat etmeye, konferanslar vermeye ve uzaylı dostlarının bilgilerini yaymaya devam etmektedir. Kendisinin tüm bu uğraşlarında dünyanın her yanından desteklendiği söylenmektedir.

Tanınmış UFO gözlemcileri arasında başka bir isim de Alman UFO topluluğunun kurucusu K.MEYR'dir. K.MEYR ekranda görüntülenen konuşmasında şunları aktarıyordu:

"Bahçede 12 kişi oturuyorduk. Evin genç üyesi olan küçük kızım, havayı gösterek, 'Baba şu ne?' diye sormuştu. Hepimiz o

tarafa döndük ve başımızın üzerinde dikey denebilecek bir konumda, harika görünüşlü, geniş ve çok uzakta olmayan bir UFO vardı. Tabii ki hepimiz heyecanlanmıştık. El salladık."

K.MEYR'in gözlemini bu şekilde verdikten sonra spiker başka bir UFO gözlemcisi olan Tony Bob'ı şöyle tanıyordu:

"Tony Bob, bir UFO'yla yakın temas deneyimi geçirmiş emekli bir İngiliz polis memurudur. Konuya girdikten sonra, Avrupa'nın en büyük UFO Araştırma Organizasyonu'nu kurmuştur."

Emekli polis memuru Tony Bob ilginç gözlemlerinden birini şu şekilde ekrana getiriyordu:

"Disk şeklindeki o şaşırtıcı uçan makineyi gördüğümde, Yorkshire'ın ıssız bir bölgesinde devriye arabasını kullanıyordum. Araç yere inmiş vaziyette yolun yaklaşık 100 m ötesinde duruyordu. Kırmızı ve parlak beyaz renkteydi. Üzerinde dönüp duran renkli ışıkları vardı. Tepesinde, üzerinde gemi pencerelerine benzeyen pencereler olan bir kubbe vardı. Hiçbir ses çıkmıyordu. Doğrusu gördüğüm en şaşırtıcı şeydi ve besbelli ki bir UFO'ydu. Buna emindim. Bizim hava araçlarımızdan hiç birine benzemiyordu. Arabamdaki polis telsizi etkilenmiş, çalışmıyordu. Birden uzaklaştı ve ormanlık bölgenin üzerinde kayboldu gitti."

Sizlere özetle aktarmaya çalıştığımız programda T.BOB'un bu gözleminden sonra uzaylı tekrar ekranda görünerek ADAMSKI hakkında şunları söylemişti:

"Modern zamanlarda sizin ırkınızdan biriyle yaptığımız ilk yüz yüze görüşme George ADAMSKI adlı insanla olmuştur. Gökbilimi konusundaki sakin ve iyi niyetli bilgisi nedeniyle onu seçmiştik. Temasımız sırasında ona insanlara aktarmasını istediğimiz birçok şey anlattık. Ayrıca maruz kalacağı gülünç durum hakkında önceden de uyarımiştık. Büyük ve samimî bir çabayla niyetimizi çabucak kavramıştı. İlk temasımız için ideal kişiydi. O, dünya insanının gözünü açmak için ekilen ilk tohumdu."

(Devam Edecek)

BEYAZ KARTAL'DAN ÖNERİLER

SİZLER sık sık sinirlenir ve rahatsız olursunuz. Bunun nedeni dikkatinizi çelen çok fazla şeyin olması ve kafanızın içinde çok fazla hareket bulunmasıdır.

Genellikle tek bir kez yapmak durumunda kalacağınız bir işi, zihninizde yüzlerce kez tekrarlıyorsunuz. Kendinize defalarca, "Bu işi tekrar tekrar denemeliyim." dersiniz, ama bu "tekrar tekrar" hiç yapılamaz.

Kendinizi hazırlayın ve işin yapılma vakti gelince usulca yapiverin gitsin. Önünüze çıkacak bir işi o anda başlayıp sükunetle yapıp bitirmenin önemini fark edebiliyor musunuz?

İncir çekirdeğini bile doldurmayacak kadar küçük problemlerden kuşkulama huyunuza bir kenara bırakmalısınız.

İnsanların büyük çoğunluğunun zihni paçavra yığını gibidir. Yüksek tesir plânlarından etkiler alabilmek, tüm bu ufak tefek şeylerin keşmekeşi içinde pek de kolay değildir.

Birtakım gerçeklerin ruh kardeşlerimize hemencecik söylenmesini akıllıca bulmuyoruz, çünkü kişi o anda aldığı bilginin şokunu uzun süre atlatamayabilir. İşte bu yüzden varlığa, o anda sindirebileceği kadar gıda veriniz. Daha sonra da izlemeye koyulunuz.

BESLENME

Bildiğiniz gibi, insan fizik bedenine ilaveten daha süptil bedenlere sahiptir. Yediğiniz şeyler fizik ve eterik bedenleri oluşturan farklı atom tiplerine besin sağlar.

Eğer kişi ağır ve kaba yiyecekler yerse, bu, vücudundaki kaba atomların daha çok uyarılmasına neden olur. Oysa meyve, sebze, mısır, kuruyemiş gibi sadece güneş ışığı ile büyümüş besinlerle beslenmesi, varlığın daha

üst kısımlarına faydalı olacak ve bu da onun ruhsal gelişmesine yardım edecektir. Kaba ve ağır nitelikli yiyeceklerle beslenmek sadece gelişimi zorlaştıracak ve süresini uzatacaktır.

Et yemek daha iyidir, çünkü hayvanlar genellikle korku ve dehşet hâlindeyken öldürülüyorlar; kan ve kırmızı et de, bu düşük vibrasyonlu kaba tesirleri vücudunuza taşıyor.

SİGARA ALIŞKANLIĞI

Sigara içmemek kendiniz için, tüm varlığınıza için daha iyidir. Eğer bu alışkanlığınızın üstesinden gelebilerseniz, bu, kendinizi kontrol etmenize de yardım eder. Sigara içmek hem fizik, hem de eterik bedenin tıkanmasına neden olur ve biz, sigara içen ve hâlâ içmeye devam eden kimselerin sınırlı bir alanda faaliyet gösterebilecekleri kanaatindeyiz.

DENGE

Vücudunuzun duruş biçimi ve dengesinin doğruluğu, sizin için çok önemlidir. Ayaklarınızı doğru açıda, ağırlığı sadece topuklara değil, parmak uçlarına düzgün olarak yayarak kendinizi dik tutmaya çalışırsanız, omurganız kendiliğinden dikilecek ve tüm diğer bedenleriniz uyum hâlinde çalışacaktır.

Eğer otururken kendinizi birden koltuğa bırakırsanız, omurganız eğilip kıvrılacaktır. Bu insana rahat bir oturuş biçimi gibi gelebilir ama bu uygunsuz oturma şekliyle belkemiği zayıflayacak ve omurga dikliğini yitirerek yaygın görülen bel ve sırt rahatsızlıkları kendini tekrarlayacaktır. Ayrıca uzun süreli otururken sandalyenin arkalığında değil, kendi bel kemiğinizden destek alarak düz ve dik oturmayı daha rahat bulacaksınız. Bunu denemiş olduğunuzu ve sırtınıza acı verdiğini mi söyle-

mek istiyorsunuz? Bunun nedeni, sırt kısmınızın, doğru kullanılmaması yüzünden zayıflamış olmasıdır.

Deneyin bakın, vücudunuzu dik tuttuğunuzda kafanızın işleyişi nasıl değişecektir. Böyle durmakla ışıkla doluyormuş gibi olacaksınız, ki gerçekten de olan budur. Çünkü bu şekilde, ruhsal ışık içeriye, başın üstünden girer ve hiçbir dirençle karşılaşmadan belkemiğinizden ayak tabanınıza kadar yayılır.

Ayaklar, ki eller gibi onlar da çok önemli iki psişik merkezdir; serbest ve esnek olduklarında dünyanın kendi manyetik alanından enerji çekebilirler. Auranızda dolaşan bu manyetizm, size, arzu ettiğiniz kuvvet ve canlılığı verecektir.

Ruhsal bir içe dönüş için oturduğunuz zaman başınız dik, beliniz düz, avuçlarınız gevşek ve kapalı, vücudunuz gevşemiş ve zihniniz dingin ve sakin olmalıdır. Bu şekilde sizi negatif tesirlerin etkisinden koruyacak bir tesir alanı meydana gelecektir.

NEFES ve NEFES ALMAK

İlk zamanlarda çok derin nefes almaya çalışmak veya nefesi uzun süreli tutmak doğru değildir. Yoksa bu, kalp çarpıntısına ve kafanın sersemlemesine neden olur. Vücudu fazla zorlamaya gerek yoktur.

Bütün nefes çalışmaları ahenkli, üretken olmalı, barış ve iyilik telkin etmeli ve rahatsızlık vermemelidir. Ruhsal gelişim içinde, daima ahengi yakalamaya çalışınız.

Nefes verdiğinde ciğerlerini yeterince boşaltan pek az insan vardır. Çok sayıda insan da nefes aldığında yalnızca ciğerlerinin üst kısmını doldurur, alt kısmında da sürekli eskimiş ve zehirli hava dolaşır. Bu, hayat boyu devam eden kötü bir alışkanlıktır.

Öncelikle derin nefes almayı ve aldığınız tüm nefesi vermeyi öğrenin, fakat bunu ancak belli bir süre çalıştıktan sonra alışkanlık hâline getirebilirsiniz.

Öğrenmeniz gereken başka bir şey de yavaş, sakin, ahenkli nefes almak ve nefesi, kademeli olarak derinleştirerek, ciğerlerin alt kısımları dolana, göğüs kafesi iyice genişleyene kadar içeri çekmektir.

İşte size bir araştırma: Önce burun deliklerinizi iyice temizleyin ve mümkünse açık bir pencerenin önünde durun. Aldığınızı her nefeste, kozmik enerjinin içinize dolduğunu hissedin. Ve nefes verirken de, tüm hayata sevgi ve şükranlarınızı gönderin.

Bu nefes alma yoluyla, içinize ruhsal ışık dolarak parlayacak ve alın şakrasına, alında bulunan psişik merkeze tesir edecektir.

Daha sonra bu ruhsal ışığı, kalpte bulunan tohum hâlindeki atomlara taşımak için düşünce yoluyla yönlendireceksiniz. Bunu, eğer yapabilirseniz, her gün yapın, ama kendinizi zorlamadan.

Doğru bir şekilde durup oturmaya ve dik olarak yürümeye çalıştıkça ruhsal duruşunuz bile değişecektir. Yani gözleriniz ışıyacak, güneş ışığına bakar gibi olacaksınız. Böylece güneşin parlaklığından başka bir şey göremeyeceksiniz. O anda sizi hiçbir dünyasal düşünce sarmayacaktır. Nefes alıp bu ışığı içinize çekin ve onu dünyadaki ıstırap çeken insanlara gönderin.

Tam olarak uyum sağladıktan sonra bunun doğal, sevgi dolu bir iş olduğunu göreceksiniz.

Sizlere sık sık, hem içeride, hem dışarıda bol bol su buldurmanızı söylüyoruz. Bol bol banyo, yapıp bol bol su içiniz. Çok soğuk banyolar gibi, çok sıcak banyolarda zararlıdır.

Hiçbir zaman vücudunuzu gereksiz yere zorlamayınız. Daima ahenk için çalışınız ve aşırıya kaçmayınız.

Sabahları yapacağınız nefes çalışmasından evvel, yudum yudum ve her yudumda, yaptığınız her şeyin bir anlamı olduğunu dü-

şünerek bir bardak su içiniz. İçinizden şöyle deyin.

"Bu bir yudum suyu içerken varlığım ilâhî bilgiyle doluyor." Bir yudum daha alın ve "İçime ilâhî sevgi doluyor." deyin. Ve bir yudum daha, bu sefer "Varlığım ilâhî kudretle doluyor." diye tekrarlayın.

Böylelikle içtiğiniz her yudum su ile tanrısallığın başka bir yönünü cezbedecek ve sürekli fizik ve daha süptil bedenleriniz temizlenmiş olacaktır.

Hakikatin birden fazla yüzü olduğu gibi, Tanrı'ya giden yollar da sonsuzdur. Bu yüzden hiçbir zaman dogmatik olmayın, hiç kimseyi ve hiçbir şeyi yargılamayın, hakikate olan yaklaşımınızda daima düzenli, sistematik ve sabırlı olun.

Ruhta hiçbir ayrılık olamaz. Sadece "benlik" ayrılır ve ayrılıktan doğan ıstırabın çoğu da benlik yüzündendir. Kendinizi analiz ederken merhametsiz olun, egonuz ve kendine acıma duygunuz yüzünden neler kaybettiğinizi ve sonradan da düşüğünüz yalnızlığı, acı ve üzüntünüzü gözleyin. Birliği ararken tüm bunları bir kenara bırakmalısınız, yoksa bunlar sizi ve sevdiklerinizi incitebilir.

Çaba göstermek ve istemek, her ruh varlığı için hayati önem taşır. İnsana, gösterdiği çabayla orantılı olarak, rehberi ve öğretmeni tarafından ileriye ve yukarıya doğru yardım edilir. Çoğu insanın yaptığı gibi bütün işleri tamamen rehberine bırakmak hatalıdır.

Elinden gelenin en iyisini yapmak insanın en doğal görevidir.

Tuttuğunuz yolda yürümekte ısrarlı olun ve sakin üzülmeyin. Çoğumuz, her şey yolunda gittiği zaman kendimizi iyi hissederiz, ama ruhun dayanıklı olup olmadığı, ancak bütün işler tersine gittiği zaman gülümseyebilmesi ile belli olur.

Evrenin sınırlarının mekezine doğru ilerleyecek olursanız, yolunuz, içteki Tanrı'nın ve huzurun farkına varılmasından geçecektir. Çünkü sonsuzluğun bütün sınırları kalbinizdedir.

Kitaplarda zihinsel uyarılar bulunabilmesine rağmen, bunu size hiçbir kitap öğretilmez. Bilgelik kalpten geçer. Bu yüzden "İç huzurunuzu sağlayın ve bilin ki siz Tanrısınız."

Kaynak: BEYAZ KARTALI

"İKİ DÜNYA ARASINDA BAĞLANTI"

Derleyen: Gündüz ÖGÜT

VİCDAN AZABI

Gazetedeki haberde şöyle bir duyuru yer almıştı:

"1987 yılının Kurban Bayramı'nda Doğu illerine ait bir TIR'la İstanbul'a kurbanlık koyunlar gidiyordu. Erbaa, Niksar yolu üzerindeki Kelkit Çayı'na koyunları sulamak için indirdiler. Hayvanlar TIR'a yüklenirken 14-15 tanesi bir ağacın altında kaldı. Ben de o sırada tarlada pancar suluyordum. Bu hayvanları gördüm. TIR gittikten sonra koyunları traktörümle yükleyip kendi malım gibi sattım.

Şimdi yaptığım hatadan dolayı çok pişmanım, insanî duygularım beni rahatsız ediyor. Aracılığınız ile bu malın sahibini arıyorum. Şimdiki değeri üzerinden parasını ödeyeceğim. Ne olur yazımı yayınlayın, bu da okurlarınıza bir örnek olur belki."

Görüldüğü gibi bu insan kardeşimiz yaptığı hatayı anlamış, geç de olsa vicdanının sesini dinlemiştir. Peki, ya Vicdan nedir?

Vicdan; ruhun öz malı olan bir yeteneğidir, bir kudrettir. İlâhî İrade Yasaları'nın ruhta perde perde açılan bir yansımasıdır. Denetleyici, hesap sorucu ve temyiz gücüne sahiptir.

Vicdan; insan ruhunda tekâmül oranında gelişen, ilâhî İrade Yasaları'nın icaplarından asla ayrılmayan çok güçlü bir ifade kaynağıdır.

Vicdan; ruhun, ilâhî İrade Yasaları'ndan yararlanabileceği kısımları doğru olarak belirler. Böylece, ruh için, daha yüksek anlayış ve duyuş seviyelerine yönelten, güçlü ve hoşgörüsüz bir yol gösterici olur. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 110

04.08.1967

BİR HEDEFE BAĞLANMAK

"Fikrin ve anlayışın kudreti, eğer efaledinizin şuurunu ile mütenasipse, bütün menfi tesirler izale olur. Yani fikir ve anlayışınız, sizi bir tatbikat içerisine sokmaya zorlamak istemesine rağmen, efaledinizin şuuruna malik olmadığınız için, temerküzünüzü zayıf ve bu yüzden daima değişik tesirler altında kalmaya mahkûm oluyorsunuz. Mefkûrevî insan demek, fikrini efaledinin şuurunu ile beraber yürütebilen insan demektir. Efaledinin şuurunu, yapacağı işin mânâsını bilmektir. Yapacağınız için mânâsını bilip, bunu fikrinizle meczettiğiniz zaman, siz şüphesiz çok daha fazla bir himaye ve ilham altında kalırsınız. Kısaca, efaledinizin ne mânâlar ihtiva ettiğini daha iyi kavrayınız. Bunu idrak edip şuurlandırdığınız zaman, göreceksiniz ki, menfi tesir olarak gördüğünüz bu ketmedici tesirler, birdenbire ortadan kalkacak veya hiç olmazsa sizin şuur seviyenizin çok altında bulunacaktır."

SÖZLÜK

Efal: Fiiller

izale olmak: Yok olmak

Malik olmak: Sahip olmak

Mütenasip: Uyumlu, uygun

Meczetmek: Biraraya getirmek

Temerküz: Merkez tutma, toplanma

Mefkûrevî: İdeal, hedef peşinde

Ketmetmek: Gizlemek, sır tutmak

KİTAPLAR ARASINDA

İPNOZ ve ÖTESİ

Kitabın adı / Orijinal adı

İPNOZ ve ÖTESİ
BEYOND HYPNOSIS

Yazan / Çeviren

Lee PULOS
Erol KONYALIOĞLU

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

160 SAYFA, 1994

Fiyatı: 130.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ • YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

İPNOZ, hepimizin günlük yaşantımız sırasında her an yaşamakta olduğumuz, ama genel anlamıyla farkına varmadığımız bir olgu, doğal bir şuur hâlidir. Yakın çevremizdekilerin telkinlerinden, moda ve medya dünyasına kadar hepimiz gizli bir ipnotik sağanağı altındayızdır. Dünyanın ne olduğu, onu nasıl yaşamamız gerektiği konusunda dışımızdaki şeylere inanmaya yönlendiriliyoruz. Böylece kendimizi kendi ellerimizle bir sınırlama tuzağına atıveririz.

Ama diğer yandan ipnoz, eğer kullanabilirsek, bizi şu anki potansiyelimizden çok daha ilerilere götürebilir. Şu anki kendimizin ötesinde gerçek kendimizle tanışma imkânları yaratabilir. Yeter ki kendi kendimizi "kendimiz hakkında bize hiç söylenmeyen ve söylenmek de pek istenmeyen potansiyel değerlerimiz" hakkında inandıralım.

Nitekim parapsikolojideki gelişmeler, insanın zihinsel gücünün, inandırıldığından çok

daha büyük olduğu gerçeğine işaret etmektedir. Hepimiz gizli kalmış yaratıcı düşüncelere sahibiz. Doğal dehamızı, kendimize koyduğumuz sınırlarla daraltmaktayız. Zihnimizin doğal güçlerini bir kez serbest bıraktığımızda, yaratıcılık gücümüzü tezahür ettiririmizi hiçbir şey engelleyemez. Gönderdiğimiz şuurlu komutlarla harekete geçirdiğimiz imajinatif merkezler, şimdilik hayal bile edemeyeceğimiz güçleri kullanmamızı sağlar.

Bulgar eğitimci Lozanov, "Denelerimiz insanlardaki duyular dışı yeteneklerin telkinle artırılabilirliğini göstermektedir." diyor. Geleceğin zihni bizim için neler saklıyor acaba? İmkânlarımız çok. Hayatımızda değişiklik yapma gücüne sahibiz. Sınırlarımızın ne olduğunu başkalarının bize söylemesine izin vermememiz gerek, çünkü gerçekleri bilen çok az kişi var.

Kitap, geleceğin zihnine öncül bir bakış getirerek, kendimizle daha şimdiden tanışmamız için bize el uzatıyor. ■